

Ter Heide

nieuws

Van creatief probleemgedrag
naar een aangename kerel

Een blik achter de schermen van
de nieuwbouw en verhuus

Henis 3 de wereld rond

Ter Heide nieuws nr. 4, december 2024
verschijnt 4 maal per jaar

Ter Heide wint Voka HR-Award

“Het talentmanagement van Ter Heide is bijzonder vooruitstrevend, met het gebruik van doorgedreven analyses en individuele coaching via procescoaches als unieke pijlers.” Met deze woorden van de voorzitter van de jury mochten wij op vrijdag 22 november de Voka HR-Award in ontvangst nemen.

Focus op werkgeluk

De jury benadrukte verder: “Ter Heide verdient de HR-Award dankzij zijn innovatieve en mensgerichte benadering die medewerkers centraal stelt. Met een focus op werkgeluk en autonomie creëert de platte organisatiestructuur, ondersteund door dienend leiderschap, een omgeving waarin eigenaarschap op de werkvloer wordt gestimuleerd.”

Om van Ter Heide een wendbare organisatie te maken, werd enkele jaren geleden een nieuwe organisatiestructuur uitgetekend. Hierbij moesten zelforganiserende teams en dienend leiderschap sturend zijn. Deze transitie ging uit van de visie dat het levensgeluk en kwaliteitsvol leven van onze bewoners onlosmakelijk verbonden zijn met het medewerkersgeluk. Met andere woorden: gelukkige medewerkers zorgen voor gelukkige bewoners.

Erkenning en motivatie

Het winnen van deze award motiveert ons om door te gaan op de ingeslagen weg en is een waardering van al onze medewerkers die zich dagelijks met veel enthousiasme en verantwoordelijkheid inzetten voor onze bewoners vanuit deze visie. We zitten op de juiste weg, maar we beseffen ook dat het werk niet klaar is en nooit zal zijn.

Het is de eerste keer in het tienjarig bestaan van deze award dat een zorgorganisatie deze wint. Traditioneel worden zorgaanbieders uit onze sector vaak gezien als subsidie slopen- de instellingen, afhankelijk van overheidssteun zonder veel aandacht voor innovatie of efficiëntie. Niets is minder waar. In contacten met collega-voorzieningen zien wij regelmatig innovatieve en creatieve toepassingen om de kwaliteit van zorg te verbeteren, wordt er met veel dynamisme en enthousiasme gewerkt aan nieuwe processen en systemen.

Deze award is voor mij ook een erkenning vanuit de ondernemingssector dat zorgvoorzieningen als sociale ondernemers passen in het rijtje naast andere ondernemingen. Dat warme en kwaliteitsvolle zorg ook kan samengaan met innovatie en efficiëntie. Dat een mensgerichte benadering ook kan samengaan met het behalen van resultaten.

Fijne feesten

Ik wens jullie allen tijdens de feestdagen veel warmte en verbondenheid. En bij het drinken van een glaasje, klink dan even op alle medewerkers van Ter Heide!

Nadine Dethier
Algemeen directeur

Activering tussen de dieren

Een niet te missen wekelijkse activiteit voor enkele bewoners van woonbuurt Heuvel en campus Zonhoven is de uitstap naar de boerderij Broekxhof. Het is niet zomaar een uitstapje, maar eentje met een belangrijke inhoudelijke meerwaarde: leren zorgen voor dieren en zich waardevol voelen door het uitvoeren van taakjes.

Seizoensgebonden taakjes

In elk seizoen van het jaar is het anders op de boerderij. Het is zeer leuk en bijzonder dat de bewoners zich kunnen herinneren wat ze in de voorbije periode gedaan hebben. Zoals bijvoorbeeld Tristan die vroeg wanneer ze nog eens bladeren kunnen harken zoals tijdens de herfst of Sven die vertelde dat hij de vorige keer ook de uitleg had gekregen over de koeien die gemolken worden, Nicky die enorm geniet van het voeren van de koeien net als tijdens alle andere

bezoekjes. En wat waren ze in hun element toen Rik met zijn grote camera video-opnames kwam maken!

Prikkelende zintuigen

Tussen het werken door is er ook tijd om de dieren wat extra liefde te geven. Ook wij zijn stiekem fan van de schattige pasgeboren geitenlammetjes. De bewoners mogen ze ook steeds aaien en op hun schoot pakken. Hun stralende gezichten zijn niet te missen als je ziet hoe ze daarvan genieten. We zien ook dikwijls hoe hun lichaam contact maakt

met de natuur en dat hun verschillende zintuigen geprikkeld worden. Hoe zorgzaam de bewoners met de dieren omgaan, raakt ons elke keer. Ook de dieren genieten volop; de konijntjes voelen zich helemaal op hun gemak op Werners schoot. Op de boerderij vallen precies alle zorgen even van hen af. Ze komen volledig tot rust.

Smakelijk bedankje

Het harde werk wordt steeds beloond met iets lekkers om de voormiddag gezellig af te sluiten in de keuken van de boerderij. Hebben ze hun taken goed uitgevoerd? Dan trakteert boerin Fini hen op een lekkere koek en chocomelk of fruitsap. Ook hier kijken ze telkens naar uit!

Samen met de andere ergotherapeuten en Fini staan we steeds paraat om de bewoners te begeleiden tijdens deze activiteit. De uitstap naar de boerderij bevordert het algemeen welzijn en de productiviteit van onze bewoners. Elke week zien we hen met blijde gezichten in de bus, op weg naar de boerderij!

Berna Ilbas,
ergotherapeut woonbuurt Heuvel

Mijn nieuwe thuis in Eik 1

Al maanden staan er bruine dozen in de gang. Ze maken wel een tof geluid als ik ertegen tik wanneer ik ze passeer. Ik zie de opvoedster nadenken en de technische dienst vaak passeren. Wandelen doen we plots ook veel vaker langs een andere weg. We gaan dan een groot huis binnen, veel kamers, veel ramen en GROOT, echt GROOT!

Het galmende gebouw

Mijn stem heb ik er ook al eens laten horen, wat leuk! Hier klink ik nog harder. Het galmt er echt, zo een leeg gebouw. Nietsvermoedend ga ik naar mama, gewoon zoals elke veertien dagen een weekendje genieten.

Blij dat ik een nachtje extra mocht blijven, rijden we richting Eik 1. Vreemde weg, mama zal zich wel vergist hebben ... Of toch niet? Feest, we stoppen aan dat grote galmende gebouw. Wat komen we hier doen? We duwen op de bel en daar staan de vertrouwde gezichten me op te wachten: "Welkom, klein spook, dit wordt onze nieuwe thuis, kom binnen."

Een ontdekkingstocht

Al huppelend omhels ik mijn opvoedster, mama straalt. Wat een mooie zetels,

daar ligt mijn speelgoed, ... Ik ga me hier snel thuisvoelen en mijn deugnieten-streken kunnen uitvoeren. Mama en ik gaan naar mijn kamer, eens kijken waar ik slaap. Zo groot ook ... onwennig zoek ik mee de weg terug naar de living. Het zal toch allemaal even zoeken zijn, maar die ontdekkingstocht ga ik graag aan.

De eerste nacht

Ik plof me neer in een gezellig zeteltje, oh met mooie kussentjes. Die gaan eens door de lucht vliegen als niemand kijkt. Weer een bekend gezicht, de 'jonk' van het Wit-Gele Kruis komt me omkleden. Zenuwachtig word ik ondergestopt. Spannend ... mijn eerste nachtje in ons nieuw huis. Geeeuwwwww.

Geschreven vanuit de gedachten van Joachim, bewoner Eik 1

Griezelen met de Heuvel

Op donderdag 31 oktober organiseerde woonbuurt Heuvel een Halloweenocht voor alle leefgroepen. Het was een dag vol pompoenen, spoken en plezier. Dankzij de goede begeleiding werd het een onvergetelijke tocht.

Spannende schattenjacht

Een Halloweenocht kan nooit zonder een boel plezierige opdrachten: pompoenen tellen, spaghetti grabbelen (en voor sommigen ook opeten), spoken weggagen zoals echte Ghostbusters en spinnen verjagen met tennisballen. Als ze de laatste puzzel konden oplossen, ging

de deur naar de schatkist open. De schat zat vol met snoep voor alle bewoners. Na al dat harde speurwerk werden de bewoners en begeleiders getrakteerd op pannenkoeken en chocomelk.

Bibberen in het bos

Het was voor iedereen een belevenis.

Het bos was mooi en griezelig versierd. Pompoenen kleurden het bos oranje, spookjes zweefden tussen de bomen, spinnenwebben strekten zich uit tussen de takken. Niet alleen het bos, maar ook de bewoners en begeleiders waren helemaal in Halloween-thema: van heksen tot piraten en zelfs Dracula liet zich zien.

Tweede editie

Een dikke pluim ook voor de begeleiders die hier heel veel werk in hebben gestoken: jullie hebben een onvergetelijke tocht georganiseerd. Een heel dikke merci! Ook bedankt aan de leefgroepen en de kinderen, zonder jullie was het nooit zo'n geslaagde activiteit geweest. De tweede editie staat alvast op de planning!

Kimberley Campsteyn, leefgroepmedewerker Huis 7

Een gastrol voor onze bewoners in 'Aladdin': een toneelstuk over inclusie en diversiteit

Op 1 december brachten Stad Genk, de adviesraad voor personen met een handicap en Thema Kamer Theater het betoverende verhaal van Aladdin tot leven. Om dit toneelstuk kracht bij te zetten, werden de rollen vertolkt door een bonte mengeling van spelers met en zonder beperking, jong en oud. Ook de bewoners van Woonerf, Berk en Linde veroverden een gastrol in dit kleurrijke toneelstuk.

Het verhaal

Voor de Disneykenners is het verhaal van Aladdin niet onbekend. Aladdin is een arme straatjongen die toevallig een wonderlamp in handen krijgt waarmee hij drie wensen mag doen. Het is een verhaal over diversiteit en samenleven van mensen in alle verscheidenheid.

Omdat de voorstelling kaderde in de viering van 50 jaar adviesraad voor personen met een handicap, waar ook Ter Heide deel van uitmaakt, was inclusie binnen het toneelgezelschap een belangrijke voorwaarde. De acteurs op de planken waren daarom een mooie vertegenwoordiging van mensen met en zonder beperking, jong en oud, van alle achtergronden.

Oefenen, oefenen, oefenen

Dat onze bewoners echte toneelacteurs zijn, bewezen ze al meermaals in de toneelstukken van oud-voorzitter van de Gebruikersraad René Meers (†). Maar hoe oefen je voor een toneelstuk wanneer je bewoners niet op voorhand kan vertellen dat ze er een gastrol in vertolken? Naar een plaatselijke repetitie gaan, zat er voor hen niet in.

Gelukkig kregen we hiervoor hulp van de regisseur, die op voorhand enkele keren langskwam om een beeld te krijgen van de mogelijkheden. Op basis van die inzichten ontwikkelde hij laagdrempelige oefeningen waarbij hij het verhaal van Aladdin in een andere context vertelde. Zo leerden de bewoners olifanten spelen in het oerwoud en emoties uitbeelden. Onder het mom van een leuke activiteit oefenden ze zo voor hun debuut op de planken.

Succes!

Op 1 december bewezen ze in de Limburghal dat de repetities hun vruchten hebben afgeworpen. Ze schitterden er als olifantjes tijdens het welkomstmoment en begeleidden prins Aladdin veilig naar het podium. Wat ons betreft een echt succes! Na de voorstelling werden onze acteurs getrakteerd op een tasje koffie en een stukje taart. Een welverdiende beloning!

Van creatief probleemgedrag naar een aangename kerel

Onvermoeibaar, creatief in zijn probleemgedrag en een vat vol energie. Zo probeert mentor Filip bewoner Jonas in enkele woorden te omschrijven. “Hij heeft heel wat uitgestoken, maar toch zou ik hem niet willen veranderen. Negen jaar geleden was dit een heel ander verhaal, maar nu zou ik wel negen Jonassen in de leefgroep willen hebben.”

Maak kennis met Jonas

Hey! Ik ben Jonas, 37 jaar. Ik woon ondertussen al 24 jaar in Ter Heide, waarvan negen jaar in Linde 1, een GES-groep. Ik heb moeite met contact leggen, vooral met andere bewoners, maar naar mijn begeleiders toe lukt dat wel. Ik hou van structuur en rust. Ondanks mijn 37 jaar voelt het soms alsof ik twee ben, en ik ervaar de wereld als een baby van zes maanden. Soms word ik niet helemaal begrepen en dat frustrereert me.

Communicatie

Ik praat niet, maar ik begrijp wel wat mijn begeleiders bedoelen. De bèta-prentjes helpen daarbij. Als mijn begeleiders bijvoorbeeld het prentje van het toilet laten zien, weet ik dat het tijd is voor een plasje. Zo is er voor alles wel een prentje: speelgoed opruimen, schommelen, wandelen, eten, slapen, ... Op goede dagen benoemen ze het ook hardop: “Kom Jonas, we gaan eten!” ook al weten ze dat ze geen antwoord hoeven te

verwachten.

Als ik iets niet fijn vind, laat ik dat merken met geluidjes of lichaamstaal. Als een medebewoner bijvoorbeeld te luid praat, druk ik mijn handen tegen mijn oren. Dan hoop ik dat hij stil wordt of dat mijn begeleider mij het prentje van mijn muziekkamer of buitenruimte laat zien. Ik doe anderen nooit pijn, maar mezelf soms wel. Dat kun je zien aan het roze vel van mijn vingers door het open te prutsen.

Vaste structuur

Mijn hele dag is gepland, maar er is altijd ruimte voor alternatieven. Eigenlijk ‘moet’ hier niets, we ‘mogen’. Maar de houvast van een vast dag-schema heb ik zeker nodig. Ik wil weten wat me te wachten staat. De kleinste onvoorziene veranderingen maken me ongemakkelijk.

Ik zit heel graag in mijn buitenruimte, op de schommel. Niet langer dan een kwartier, want dan laat mijn begeleider een ander prentje zien, dat van de hangmat bijvoorbeeld. Zo krijg ik

voldoende afwisseling en kan ik mijn energie kwijt.

Nieuwe medewerkers

Die vaste structuur geldt ook voor de mensen die met mij in contact komen. Mijn begeleiders kennen me ondertussen goed. Ze zijn heel consistent in hun gedrag, alsof ze allemaal heel goed hebben afgesproken wat ze wanneer moeten doen.

Voor nieuwe gezichten is dit soms moeilijk, dan test ik ze graag uit: door bijvoorbeeld mijn beker om te kiepen of mijn hoofd tegen de balk te bonken als ik aan het schommelen ben.

Je kunt je voorstellen dat personeelswisselingen veel impact op me hebben.

Scheurtjes en barstjes

Alles wat ik kapot kan maken, vind ik interessant. Speelgoed zoals Duplo-blokken, maar ook constructiemateriaal kon er vroeger vaak aan geloven, maar nu ‘speel’ ik hier mee. Stopcontacten uit de muur trekken was één van mijn specialiteiten. Kabels uit te

levisies en radio's trekken deed ik ook al eens graag. Op kamp heb ik ooit mijn matras in tweeën gescheurd en mijn bed afgebroken. Dat vond ik echt grappig.

Ouders

Ik heb veel te danken aan mijn ouders, ook al laat ik dat niet altijd zien. Ik besef dat ik geluk heb, want sommige medebewoners zien hun familie bijna nooit. Mijn ouders zijn er altijd voor mij geweest, zelfs toen het moeilijke ging. Ze bleven in mij geloven en

dachten samen mee met de begeleiding om bepaald probleemgedrag te voorkomen.

Elk weekend komen ze op bezoek. Ze nemen me mee op daguitstap, vaak met de tandem. Ze komen dan rond 14.00 uur en we maken een tochtje met de fiets. Tussendoor doen we een terrasje en gaan we uiteten. Filip ziet dat ik hier rustig van word. Ik kom met een ontspannen gezicht en houding weer terug bij Linde 1. Filip merkt ook aan mijn ouders dat ze relaxter zijn na zo'n uitstapje.

Vroeger en nu

Vroeger was het anders. Mijn ouders hadden toen altijd een beetje schrik voor wat ik had uitgespookt. Nu voel ik me meer op mijn gemak. Mensen die me goed kennen, kunnen hierop anticiperen. Ze merken het meestal op tijd als ik me niet goed voel. Dan zorgen ze ervoor dat ik me even kan terugtrekken, bijvoorbeeld in mijn muziekkamer of buitenverblijf. Die zijn speciaal voor mij gemaakt.

Leven in een leefgroep

Het leven in deze leefgroep geeft me houvast en een gevoel van controle. Ik denk dat mensen vaak een verkeerd beeld hebben van zorgvoorzieningen, dat het er niet huiselijk zou zijn. Toch kan ik me hier uitleven en ook tot rust komen. Dat was ooit anders, maar nu val ik zelfs af en toe in slaap in de zetel in de living, onder mijn dekentje. Een teken dat ik me thuis voel.

Filip Reyskens,
leefgroepmedewerker Linde 1

Henis 3 de wereld rond

Tijdens de teambuilding twee jaar geleden werd het personeel van Henis 3 verrast met een film waarin de bewoners de hoofdrol speelden. “Hoe kunnen we het dit jaar nog spectaculairder aanpakken”, dachten Arno en Julia. “Door er meer mensen bij te betrekken en de lat een stuk hoger te leggen?” Het werd een geheime samenwerking tussen bewoners, ouders en het Wit-Gele Kruis. Verschillende onder hen kregen een rolletje in de film, met als thema: Henis 3 de wereld rond.

Verhaal

‘Henis 3 de wereld rond’ vertelt het verhaal van Pascal, die voor zijn verjaardag van zijn broer een speciale machine cadeau krijgt. De machine teleporteert je in een paar seconden tijd naar eender welke plek in de wereld. Leuke vakanties gegarandeerd! Pascal vraagt aan Meltem – die als enige ook weet dat de machine bestaat – om tegen niemand iets te zeggen. Meltem is zo enthousiast dat ze het geheim niet lang voor zichzelf kan houden. Opeens staat iedereen in de rij om de machine te gebruiken. Alle bewoners reizen naar een andere locatie, tot de machine plots stuk gaat. Hoe geraken ze weer terug naar Henis 3?

De leefgroep als decor

We bouwden de leefgroep om tot een heuse opnamestudio met green screen. Het werd een film vol speciale effecten. Zo zit Meltem in een bootje op de zee, staan Benny en Arlette tussen de olifanten in Afrika, feest Johan op Ibiza, en staat Sven op de skilatten terwijl zijn mama Miet van het uitzicht geniet in een luxe berghut. Katrien en Sonja van het Wit-Gele Kruis kwamen zelfs in Hollywood terecht!

Bijzondere bijrollen

Naast onze elf gasten die een hoofdrol vertolken, zijn er ook veel bijzondere bijrollen in de film te bewonderen. De

bijrollen worden vertolkt door Erwin, Freddy, Sonja, Jos, Miet, Murat, Anne, Jeanine, Christine, Tante Mim, Kenji, Inge, Tanyah, Stephanie, Ellen en Arlette, die het lied inzong dat te horen is tijdens de aftiteling.

Grootse première

Een grote première vol met glitter en glamour volgde op 8 november. Alle ouders, medewerkers, acteurs en actrices uit de film werden uitgenodigd. De sportzaal toverden we om tot een cinemazaal met rode loper. Achteraf trakteerde onze collega Kris iedereen op lekkers om zijn laatste dag op Henis 3 te vieren. Vanaf nu zet hij zijn carrière voort als nieuwe kerkbewaarder in de basiliek in Tongeren.

Het was een geslaagde avond. We hopen dat het bewoners, ouders, personeel en Wit-Gele Kruis dichter bij elkaar heeft gebracht. Ondertussen denken we al na over een vervolg.

Julia Poesen en Arno Olislagers,
leefgroepmedewerkers Henis 3

Warme woorden tijdens een moeilijke periode

Begin oktober namen we afscheid van bewoner Wim. Ondanks de moeilijke periode die voor zijn familie volgde, denkt mama Bethy ook met dankbaarheid terug aan de ondersteuning van leefgroep Brik 4 en iedereen die er voor hem is geweest. Via deze weg richt ze een woord van dank aan alle verzorgers van Wim.

*"Wij willen ons graag richten aan alle verzorgers van Wim,
Voor hun onvermoeibare zorg en inzet.
Wim had een leven met vele mooie momenten,
Maar ook eentje vol pijn en woede.
Terwijl wij soms moeite hadden hiervoor open te staan,
Zagen we dat jullie elke dag opnieuw het verschil maakten.
Jullie stonden altijd klaar.
Daar hebben we een diep respect en grote waardering voor.
Het is werkelijk bijzonder wat jullie doen.
Wij zijn zo dankbaar dat jullie er zijn. Dank je wel!
Dankzij jullie kunnen we deze moeilijke periode veel beter doorstaan.
Het is van onschatbare waarde en ontzettend waardevol
Om jullie, zorgverleners, ten volle te waarderen.
Ontzettend bedankt.
Jullie goede zorgen betekenen veel voor ons."*

Bethy, Jean-Paul, Sofie & Benoit,
de familie van bewoner Wim (†)

Sinterklaasje kom maar binnen in Brik 4

De leukste periode van het jaar is weer aangebroken voor veel bewoners, want de Sint is in het land! Ook in Brik 4 zorgde de doortocht van Sinterklaas met zijn trouwe Pieten voor veel plezier en gezelligheid. Eind november konden we met bewoners, collega's en ouders samen genieten van een Sintfeest in de leefgroep.

Gezellige viering

Bij de intrede van de Sint in Antwerpen hoorden we het al: "Er zijn dit jaar geen stoute kinderen." Gelukkig was dat ook zo in Brik 4: zowel de bewoners als het personeel waren zeer flink geweest, aldus de Sint. Om dat te vieren schreef hij zowel voor bewoners als personeel een mooi gedicht.

Samen met heel wat ouders en familieleden van de bewoners genoten we van een gezellige avond, met lekker buffet van een heel goede traiteur. Eén van de collega's heeft er samen met Zwarte Piet ook voor gezorgd dat er lekkere, zelfgebakken speculaas was voor bij de koffie.

O, kom er eens kijken

Een week voor het Sintfeest mochten alle bewoners hun schoen zetten, met

daarin hun Sinterklaaslijstjes. De dag na dien werden ze verrast met lekkers om van te snoepen. Op de cadeautjes was het nog heel even wachten, want die volgden op het Sintfeest. Gelukkig had de Sint veel Zwarte Pieten bij die al die pakjes hielpen dragen.

Een bijzonder eerste Sintfeest

Het was heel leuk om dit jaar voor het eerst Sinterklaas te vieren met onze nieuwe bewoner Iris. Zij verhuisde begin november naar Brik 4 en kreeg dus meteen veel nieuwe gezichten te zien. Ze was natuurlijk vooral blij met de aanwezigheid van de Sint en zijn Pieten.

De dag na ons Sintfeest genoten we nog even na, want toen mochten alle bewoners hun cadeautjes uitpakken. Ook Jimmy glunderde weer toen hij naar jaarlijkse

traditie een groot pak chips kreeg vol kleine zakjes. Zo hadden we twee dagen plezier van de doortocht van Sinterklaas.

Brik 4

Terugblik op een bijzondere verjaardag

Bij het herbekijken van de foto's van Ingrid's mooie feest voor haar 40ste verjaardag in Ter Heide, komen fijne herinneringen naar boven. Dit plezier willen we graag met jullie delen. Het was een bijzondere dag waar veel mensen zich voor inzetten.

Het was leuk om terug te kijken naar de mooie herinneringen die we een jaar geleden samen maakten. Via deze weg willen we jullie allen nogmaals bedanken voor al het werk en goede zorgen, dag na dag. Hopelijk bezorgen deze foto's jullie evenveel plezier als ons.

Rita Gijsen,
moeder van Ingrid (bewoner Berg 1)

Een bijzonder pensioen voor Roger Wevers

Voor de oldtimers onder ons is Roger een vaste waarde in Ter Heide. De jongeren kennen hem waarschijnlijk alleen van horen zeggen. Roger kreeg een aantal jaren geleden een hersenbloeding en was enige tijd niet meer in staat om naar Ter Heide te komen. Als opvoeder in hart en nieren miste hij zijn bewoners en collega's en werd vrijwilliger op Linde 2, de leefgroep waar hij het laatst werkte. Nu mag hij eindelijk op welverdiend pensioen.

Moed en wilskracht

Chapeau, Roger, dat je zoveel moed en wilskracht had en met ijzersterke discipline zo fantastisch revalideerde. Je oud-collega's van de Linde 1 lieten je pensioendatum niet ongemerkt voorbijgaan en or-

ganiseerden een heerlijke pensioen-afscheidsdag met een brunch, vieruurtje, boottocht op de Maas en een diner. We willen jaarlijks zo'n fijne dag plannen en elkaar zeker niet uit het oog verliezen. We zijn blij dat je onze collega was.

Een bijzondere collega

Een bijzonder pensioen voor een bijzondere man, want je bracht je carrière bij ons door met veel ambiance:

- *Wie doet de bewoners zo hard lachen?*
- *Wie zet de muziek op om het tot op de Berk te horen?*
- *Wie kan zo goed knuffelen met Johan (en andere bewoners)?*
- *Wie doet Chretiens voorhoofd fronsen?*
- *Wie komt overal zo goed mee weg?*
- *Wie kan in tempo poetsten, was plooiën & opruimen?*
- *Wie kan de collega's zo voor zot zetten?*
- *Wie kan luisteren als de beste als er problemen zijn?*
- *Wie heeft de origineelste ideeën ?*
(Vivi even buiten beschouwing.)
- *Wie heeft een hart van goud?*
- *Wie kan het beste fluiten? (Roger niet)*
- *Wie ... Wie ... en nog véél meer.*

Het was fijn collega's te zijn.

Je oud-collega's

Kienen voor woonbuurt Hennisberg

Na twee succesvolle edities organiseren de ouders van woonbuurt Hennisberg opnieuw een sfeervolle kienavond op vrijdag 21 maart 2025. Zet de datum dus alvast in jouw agenda. We hopen weer te kunnen rekenen op veel volk en maken er samen een gezellige avond van ten voordele van de bewoners van campus Tongeren.

Tradities in ere houden

Dankzij de inspanningen van heel wat ouders, vrijwilligers en medewerkers werden oude tradities met veel enthousiasme opnieuw opgepikt. Twee jaar geleden was de kienavond voor het eerst terug van weggeweest. De eerste én tweede editie waren meteen een groot succes. Deelnemers kwamen op een laagdrempelige manier met elkaar

in contact en zetten op een speelse manier hun beste beentje voor om de bewoners van de campus te steunen.

Kienen voor meer levensgeluk

De werkgroep bouwt ook in 2025 verder op dit momentum en startte alvast met de eerste voorbereidingen voor de volgende editie. Meer praktische informatie volgt binnenkort, maar hou

je op 21 maart 2025 alvast vrij voor een avond vol sfeer en gezelligheid. De kienavond vindt net zoals voorgaande jaren plaats in de sportzaal van campus Tongeren.

Met een avond kienen steun jij de woonbuurtprojecten van campus Tongeren en zet je mee in op meer levensgeluk voor de bewoners. En wie weet win je ook nog eens een mooie prijs!

Een vleugje Portugal op tafel dankzij Agnes

Agnes is ondanks haar pensioen nog altijd een rots in de branding. Regelmatig springt ze bij op Eik 1. We kunnen niet meer tellen hoe vaak ze ons met haar lekkere gerechten verwende.

Carne de Porco à Alentejana

Onlangs was het weer zover, Agnes bracht met haar kookkunsten een stukje Portugal op ons bord. Op het menu stond Carne de Porco à Alentejana, een Portugese specialiteit waarin malse stukjes varkensvlees gecombineerd worden met schelpdieren zoals venus-schelpen of kokkels. Voor ons misschien een ongebruikelijke combinatie.

Smaaksensatie

Het zoute vocht van de schelpjes geeft het vlees een rijk, onweerstaanbaar aroma. En met de frietjes erbij was het

voor onze bewoners een waar festijn. Agnes is onze rots in de branding, die niet alleen bijspringt voor vergaderingsopvang, maar ons ook regelmatig verrast met haar culinaire talenten. Met haar hart van goud en een aanstekelijk enthousiasme staat ze nog steeds klaar voor onze tien bewoners, zelfs nu ze geniet van haar welverdiende pensioen. Wat een parel!

Marijke Janssens,
leefgroepmedewerker Eik 1

Van de Linde tot het stagebeleid: Hildes parcours door Ter Heide

Met een start in Genk, mooie jaren in de Linde en een heel parcours doorheen Ter Heide, neemt Hilde Kubben afscheid van haar professionele avontuur. Zowel bewoners als collega's konden altijd op haar rekenen. Hilde, we zullen je warme persoonlijkheid, de amusante verhalen en je inzet voor de bewoners missen. Geniet nu maar van je pensioen!

Van opvoedster tot manager

Hilde begon haar reis in Genk, maar vond al snel haar thuis in campus Zonhoven. Op Linde 1 begeleidde ze jarenlang bewoners met veel toewijding,

warmte en een gezonde dosis chaos in het huishouden. Dat laatste compenseerde ze ruimschoots met haar kooktalent. Zowel in de leefgroep als op kamp werden we regelmatig verwend met lekkers. Daar stopten haar talenten echter niet. Hilde behaalde ook de D-cursus lerarenopleiding en werd manager VTO, waar ze met flair het vrijwilligers- en stagebeleid vormgaf. Dankzij Hilde vonden talloze mensen hun weg naar Ter Heide en de bewoners.

Creativiteit met een vleugje chaos

Wie Hilde kent, weet dat ze altijd creatief en betrokken was – maar misschien niet de beste navigator. Haar uitjes voor de stagebegeleiding verliepen soms als een avontuurlijke speurtocht, waarbij Linde 1 regelmatig de reddend-

de GPS moest spelen. Toch stond Hilde altijd voor iedereen klaar en zette ze zich met veel enthousiasme in voor de bewoners, zowel als opvoedster als in de ondersteunende diensten. Ze wist bovendien steeds haar collega's te begeisteren met verhalen over haar (klein)kinderen en hield blijvende vriendschappen over aan de fijne contacten die ze maakte in Ter Heide.

Nu zelf in de bloemetjes

Na zovele pensioenfeestjes te organiseren, is het nu eindelijk Hildes beurt. Eén ding weten we zeker: haar impact op Ter Heide, de bewoners en collega's blijft nog lang voelbaar. Geniet ervan, Hilde, je hebt het verdiend!

Je oud-collega's van de Linde & ondersteunende teams

Carine Noben op pensioen

Lieve Carine, op 30 november trok je voor de laatste keer de deur achter je dicht. Wat een mijlpaal! Na jaren hard werken komt er nu een tijd van rust, ontspanning en genieten met je gezin.

Tijd voor jezelf

Gefeliciteerd met je pensioen! Nu komt een periode om eindelijk die dingen te doen waar je nooit tijd voor had. Het werk dat je hebt gedaan en de zorg en de aandacht die je aan de bewoners gaf, laten een blijvende indruk achter.

Mooie herinneringen

We zullen jouw warme aanwezigheid en toewijding herinneren. Het is bijzonder om te weten dat je zo een verschil hebt gemaakt in ons leven. Geniet nu maar van elke dag en maak mooie herinneringen met de mensen die belangrijk zijn.

Warme groetjes van je collega's en bewoners van Berg 6

Pasta & Wijn Afhaaldag

Vrijdag 21 en zat 22 februari 2025

Afhaalpunten:

Ter Heide Campussen van Zonhoven – Borgloon – Tongeren
Vincentius Genk

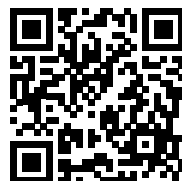
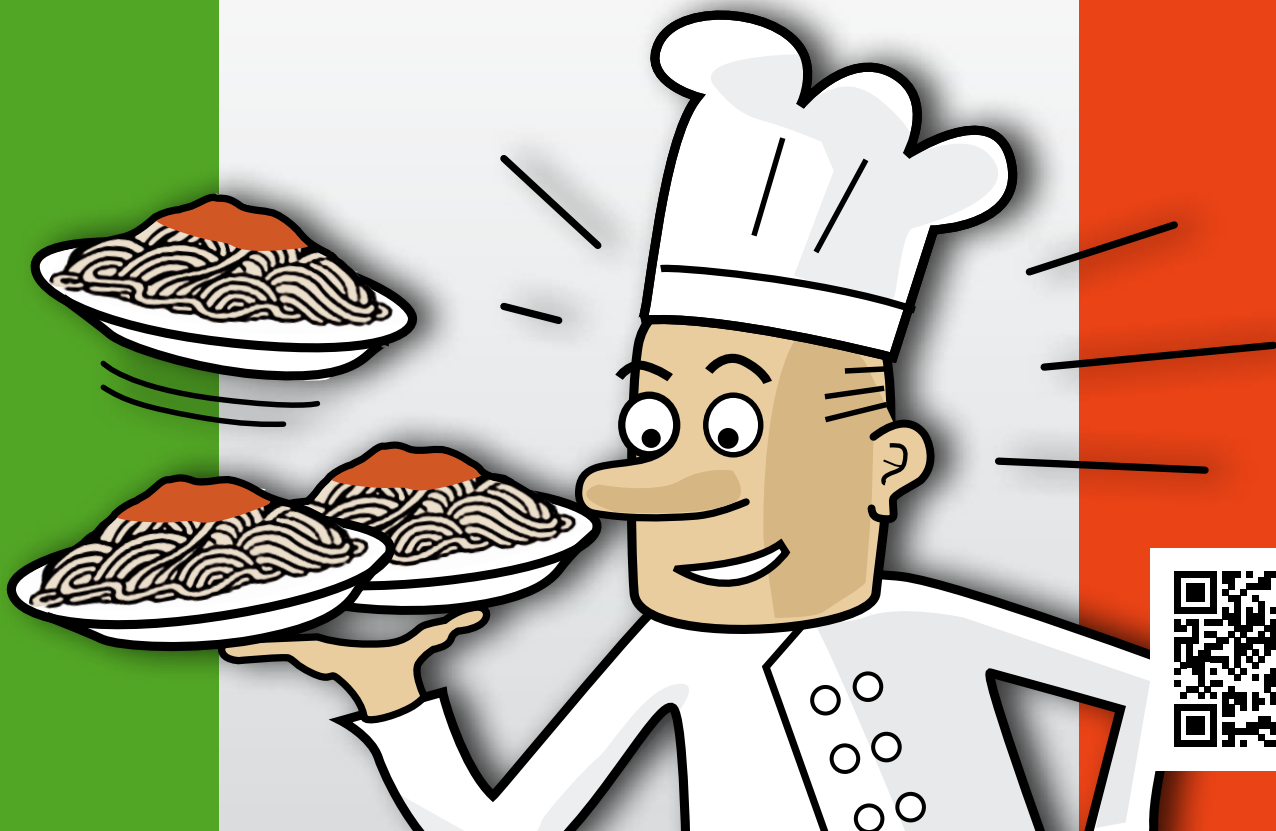
Digitaal inschrijven en betalen

<https://bit.ly/pasta-afhaaldag-2025>

Meer info: Tjeu Arits

tjeu@arits.be – 0498 11 38 50

Steun deze actie met een vrije bijdrage: BE69 7360 4645 4778

Van donker en compact naar licht en ruimte: een blik achter de schermen van de nieuwbouw en verhuis

De afgelopen maanden – en voor sommigen zelfs jaren – stond Ter Heide volledig in het teken van een groot project: de nieuwbouw en de verhuis van Berk en Eik. Maar wat houdt zo'n proces precies in? En wat betekent het voor bewoners en medewerkers? Patsy, Luc, teamcoaches An (Berk-Spar) en Anne (Eik) en leefgroepmedewerker Martine (Eik 2) geven een exclusieve blik achter de schermen.

Verhuizen: een goede voorbereiding

“Een huis waarin tien bewoners en nog leefgroepmedewerkers decennialang hebben gewoond haal je niet op 1, 2, 3 leeg. De leefgroepmedewerkers hebben enorm hard gewerkt aan de voorbereiding en de inpak. Alle vrije momenten die er waren, spendeerden we aan het inpakken en labelen van dozen. Wat we al konden verhuizen, hebben we al te voet gedaan”, aldus An.

Anne kan hiervan meespreken: “Dankzij de goede voorbereidingen van alle leefgroepen is de verhuis zelf enorm snel verlopen. Op enkele uren was de klus geklaard”. In beide woonbuurten zijn er zelfs enkele ouders komen poetsen. “Als het van sommige ouders afhing, hadden ze mee geveerd”, voegt An toe.

De bewoners voorbereiden

De verhuis was volledig op maat van

de bewoners. Sommigen werden actief betrokken, terwijl anderen minder besef hadden van de situatie. “Elke keer dat er een doos werd gebracht, ging er een bewoner mee. Op voorhand zette ik wat planten neer die Niels of Jeffrey elke week gingen watergeven. Ze vinden hun weg beter dan de leefgroepmedewerkers”, lacht An.

“In Eik 1 en 3 lieten we bewoners meehelpen met dozen inpakken of

maakten we een rondleiding”, zegt Anne. “Bijvoorbeeld Robin, die dozen op een kar zette en ze naar het nieuwe huis bracht. Voor bewoners die moeite hadden om de verandering te begrijpen, gingen we samen naar de oude leefgroep kijken om te zien dat die helemaal leeg was. Dat gaf rust.”

Martine vertelt over Enzo: “Hoewel we Enzo hadden voorbereid, door het nieuwe huis te bezoeken, had het niet het effect dat we hadden verwacht. Hij ging er uiteindelijk het moeilijkst mee om. Zo dacht hij de eerste avond en nacht dat hij in het nieuwe huis geen eten kreeg. De eerste dag kwam hij namelijk na etenstijd het nieuwe huis binnen en ging even erna slapen. ‘s Avonds en ‘s nachts vroeg hij ‘eten’. Hij vroeg ook wat vaker dan normaal ‘naar huis’, maar dat stopte eens hij besepte dat zijn zussen en broer hem hier ook zouden vinden”, lacht Martine.

Een emotioneel afscheid

De verhuis bracht ook emoties met zich mee, vooral bij medewerkers. “Voor sommigen was het alsof ze hun tweede thuis verlieten”, vertelt An. “Na tientallen jaren zie je een plek waar je kinderen hebt zien opgroeien en bewoners hebt moeten laten gaan, helemaal leeg achter.”

“Ik heb iemand van de Berk een traantje zien wegpinken, logisch als je de deur van je tweede thuis achter je toetrekt”,

beaamt Patsy. Al kon er ook wat plezier van af: voor Berk 1 organiseerde Rita Jaenen een heuse uittocht uit hun oude huis, met livemuziek en een rode loper.

De bewoners van Eik 2 zijn als laatste verhuisd, zij hebben de voormiddag nog doorgebracht in de oude Eik 1. “Voormiddag hadden we het geluk dat de fietsvrijwilligers er waren, de bewoners hebben niet veel gemerkt van de verhuis zelf. Tegen het vieruurtje zaten ook wij in onze nieuwe thuis”, vertelt Martine. “We versierden het huis, trakteerden op gebak en kregen een warm afscheid van de co-sturing. Een emotioneel moment.”

Een lichtrijke, ruimtelijke omgeving

Qua licht en ruimte is de nieuwbouw een contrast met de oude gebouwen. “De nieuwe slaapkamers zijn net balzalen, zo groot!”, vindt Martine. Ook Robin (Eik 1) is blij met zijn nieuwe thuis: “Kijk hoe groot mijn kamer is! Ik heb hier zelfs een eigen bureau.”

Elke bewoner geniet van een individuele grote slaapkamer. “Monique lag vaak grommelend in de slaapzaal als Suzy haar weer eens de hele nacht wakker hield, maar ze slaapt nu als een roosje, of eerder als een brombeer.” Monique is heel blij met haar eigen ruimte: “Ik zit hier echt goed, ik slaap ook zo goed. Ik heb een eigen kamer nu.”

Ruimte voor nieuwe mogelijkheden

“Dankzij de grote ruimtes, hebben de leefgroepen meer mogelijkheden. Zo zijn er nieuwe dagschema’s opgesteld in de Berk. “Dankzij de ruimte kunnen we meer inzetten op activering in huis. Buitenshuis is dit niet altijd mogelijk, want voor onze bewoners is er vaak één-op-éénbegeleiding nodig, wat niet altijd het geval is”, vertelt An. “We kunnen in de living hier en daar een snoezelhoek voorzien met bijvoorbeeld een waterbed”. Ook in Eik 2 komt er opnieuw een snoezelhoek via een sponsorproject. “We hadden ook een snoezelhoek in de oude leefgroep, maar waren van plan die opnieuw in te perken wegens plaatsgebrek”, aldus Martine.

Een project vol samenwerking, volharding en mooie momenten

Hoewel het hele proces niet zonder uitdagingen verliep, zijn er zeker dingen om met trots op terug te kijken. “We hebben een huis gecreëerd waar bewoners en medewerkers zich thuis voelen”, zegt Luc.

Benieuwd naar het hele verhaal? Je leest het op onze blog op de website.

Brandpreventie binnen Ter Heide

In Ter Heide willen we een warme, maar ook een veilige thuisomgeving creëren voor onze bewoners. Daarom is brandpreventie een belangrijk aandachtspunt in elke campus. We vertrekken vanuit heel wat preventieve maatregelen, zorgen voor goed onderhoud van alle hulpmiddelen en staan regelmatig stil bij opleiding en training van alle betrokken medewerkers. Hoe we precies te werk gaan, lees je hier.

Brandveilige gebouwen

Een goede brandpreventie begint met brandveilige gebouwen. Al tijdens de ontwerpfase wordt hier rekening mee gehouden. Onze gebouwen zijn ingedeeld in verschillende brandcompartimenten, die van elkaar gescheiden zijn door brandwerende deuren. Concreet betekent dit dat wanneer ergens in een gebouw brand zou uitbreken, de brand tijdelijk beperkt wordt tot dat gedeelte van het gebouw.

Brand moet verder tijdig opgemerkt worden. Hiervoor zijn er veel rook- of hittedetectoren aanwezig in de gebouwen. In elk gebouw zijn er voldoende blustoestellen, brandhaspels of blusdekens aanwezig om beginnende brandjes snel te blussen. Als we toch moeten evacueren, wijzen pictogrammen de uitgangen aan. Daarnaast is er noodverlichting aanwezig om de zichtbaarheid naar die uitgangen te verhelderen. Via de evacuatieplannen kan men de snelste weg naar de nooduitgangen makkelijk terugvinden.

Keuring en onderhoud

Alle hulpmiddelen moeten goed blijven werken, daarom voert een externe firma

jaarlijks keuringen uit. Zij keuren onder andere de detectoren, drukknoppen, blustoestellen en haspels. De blustoestellen en de brandmeldcentrales krijgen ook een jaarlijks onderhoud. Zelf controleren we de noodverlichtingen. We gaan ook regelmatig na of de vluchtwegen en blustoestellen vrij zijn van obstakels, de branddeuren niet open gehouden worden met een spie en of de pictogrammen nog aanwezig en niet beschadigd zijn.

Bij de les blijven

Om er zeker van te zijn dat iedereen op de hoogte is van de evacuatieprocedure zijn er regelmatig opleidingen. Het is de taak van de teamcoach om jaarlijks het team een vorming te geven of om nieuwe medewerkers tijdens de eerste week op te leiden. Voelt de teamcoach zich hier niet comfortabel bij? Dan geeft de preventieadviseur de vorming. Als hulpmiddel zijn er voor de meeste woonbuurten filmpjes voorhanden van deze vorming. Ten slotte geeft een erkende firma jaarlijkse blusopleidingen.

Stille evacuatieoefeningen

Naast de theorie is het ook belangrijk

om de procedure in de praktijk te oefenen. Daarom organiseren we regelmatig evacuatieoefeningen. We streven ernaar om tweemaal per maand een oefening te doen, zodat iedere dienst eens in de vier jaar kan oefenen.

Sommige bewoners hebben het moeilijk wanneer het evacuatiealarm afgaat. Hierdoor is het niet evident om steeds met de sirenes te oefenen. Als oplossing oefenen we slechts twee keer per jaar met alarm. We verwittigen op voorhand de campus, zodat leefgroepmedewerkers maatregelen kunnen nemen voor geluidsgevoelige bewoners.

Deze procedure hanteren we ook bij onderhoud of het testen van de brandcentrale. Tijdens de andere oefenmomenten doorlopen we stapsgewijs de evacuatieprocedure, waarbij er een crisissituatie gesimuleerd wordt. In uitzonderlijke gevallen roepen we hiervoor ook de hulp in van een brandweerman ter ondersteuning. Vorig jaar deden we dit bijvoorbeeld nog tijdens een oefenmoment met de nachtdiensten van campus Borgloon en Tongeren.

Stijn Vandeurzen,
preventieadviseur

Wie wint de HR-award 2024?

Op 22 november vond de uitreiking van de HR-award 2024 plaats. Voka organiseert jaarlijks deze prijsuitreiking. Het is een beloning voor organisaties die inzetten op een vernieuwend HR-beleid. Dit jaar was Ter Heide één van de drie finalisten. Mochten wij de trofee mee naar huis nemen?

De HR-award

Ieder jaar organiseert Voka, Kamer van Koophandel Limburg, een dag volledig in het teken van HR en kent een Award toe aan een onderneming die, op vlak van HR-beleid, een voorbeeld is. Onze HR-collega's durfden de uitdaging aan en stelden onze organisatie kandidaat voor de Award. Slechts drie finalisten maakten kans: Fritel, Jessa Ziekenhuis en Ter Heide.

Met het HR-team staken we het deelnemingsdossier in elkaar en verdedigden ons beleid voor een professionele jury. Het bijna voltallig team HR ging samen met Frank als pionier van de transitie naar de nieuwe RE|Core site waar Jules, samen met de afvaardiging van Fritel en Jessa Ziekenhuis, een pittige vragenronde doorstond. Op de vraag wie de Award mocht winnen, was ons antwoord duidelijk: "De olympische gedachte is: ik gun het mijn twee tegenkandidaten ook wel, maar het fijnste vind ik toch dat we hem zelf winnen."

Gelukkig kwam even later de verlossende boodschap. Ter Heide won de trofee, de oorkonde en een cheque van €2.500.

Welke punten vond de jury vooruitstrevend en konden hen behagen?

- Bijzonder vooruitstrevend talentmanagement, gebaseerd op doorgedreven analyses en individuele coaching via procescoaches;
- Inzetten op interne opleidingsplannen die nauw aansluiten bij persoonlijke en teamdoelen;
- Vertrouwen geven aan medewerkers door bijvoorbeeld een duidelijke erkenning te geven van de kracht en capaciteiten binnen het team;
- Focus op werkgeluk en autonomie;
- Dienend leiderschap en eigenaarschap op de werkvloer stimuleren;
- Procescoaches inzetten is een krachtig middel om leidinggevendenden te ondersteunen en draagt bij aan een cultuur van persoonlijke en professionele groei.
- Het erkennen als organisatie dat een organisatieverandering een proces is van jaren. Vandaag zijn we niet klaar, morgen weer een stap verder.

Erkenning voor alle medewerkers

Deze trofee is een prachtige erkenning voor onze hele organisatie, het transitieteam en de expertise van het hele

HR-team. Al jaren zet het team zich met hart en ziel in om een nieuwe, mensgerichte koers uit te stippelen en deze succesvol te realiseren. Tijdens de HR-dag stond het team verdiend in de spotlight. Ze genoten van heerlijke hapjes, drankjes en een inspirerende keynote van Christian Kromme. Deze visionair gaf een fascinerende kijk op de toekomst van AI-technologie en liet zien hoe organisaties succesvol kunnen navigeren in de digitale wereld, zonder de menselijke maat uit het oog te verliezen.

Zijn boodschap klonk duidelijk: robots nemen veel taken over, maar menselijke gevoelens, unieke talenten en waardevolle coaching blijven onvervangbaar. Voor die onmisbare kwaliteiten rekenen we op ons HR-team, nu én in de toekomst.

Elke Gilissen, Adjunct Directeur HR

Stand van zaken projectwerking

Via allerlei acties en projecten proberen we van Ter Heide een beter Ter Heide te maken. We zetten voortdurend in op verbetering en innovatie. We delen hier graag met jou welke projecten dit jaar op de planning stonden.

Realisaties

• Wit-Gele Kruis

De uitrol naar woonbuurten werd uitgevoerd, een evaluatietool is ontwikkeld.

• Transitie ondersteunende diensten

Dit project werd binnen de normale werking van HR ingekanteld.

• Zorg- en ondersteuningsbeleid

Het nieuwe opnamebeleid is sinds 1 januari 24 geïmplementeerd. Verdere concretisering en realisering werd via diverse overlegorganen uitgerold.

• Security audit & business continuïteitsplan

Met de komst van NIS2 (cyberbeveiligingswet) is de impact op de organisatie groot. Het security- en businesscontinuïteitsplan zitten vervat in NIS2. Om deze reden worden beide projecten afgesloten en opgenomen in het totaalproject rond NIS2.

• Ontwikkeling aanbod MID-bescherm accent Zonhoven

We installeerden een woonaanbod MID-bescherm (specifieke ondersteuningsnood naar prikkelreductie en structuur) met zorg op maat voor bewoners met gelijkaardige noden binnen aangepaste en eigentijdse infrastructuur. Ter Heide zet weer een stap naar zorg op maat, levensgeluk voor onze bewoners maar ook werkgeuk voor onze medewerkers.

• Voedingsmanagementsysteem

Het contract voor het huidige systeem werd opnieuw verlengd. In functie van toekomstige ontwikkelingen zal het project herbekeken en opnieuw geagendeerd worden.

Lopende projecten

• Masterplan Genk-Zonhoven

De verhuis van woonbuurt Eik en Berk werd in 2024 succesvol afgerond. De nieuwbouw voorzien voor Heuvel zit in zijn eindsprint met een geplande verhuis in maart 2025.

• Analytisch rekeningstelsel

In 2024 werd met behulp van externe begeleiding de basis voor een financiële managementrapportering gelegd met als doel zicht op onze kostenstructuur te krijgen. In dit kader wordt 2025 een try-out jaar waar de impact op de organisatie duidelijker wordt. Als gevolg hiervan wordt het project afgesloten.

• Televisie

Voor campus Zonhoven wordt de laatste hand gelegd aan de installatie van tv's (en eventuele beamers).

• ICT & nieuwbouw (telefonie nieuwbouw)

Het project voor woonbuurt Eik en Berk werd afgerond. Voor de nieuwbouw van woonbuurt Heuvel zijn er nog een aantal uitdagingen (wifi, dect, Bluetooth Low Energy, camera, toegangscontrole, ...) maar de deadline komt niet in het gedrang.

• Verpleegkundige en zorgkundige handelingen

De vertaling van het wetsontwerp 'Bekwame Helper' binnen onze werking werd gedaan, maar er liggen nog een aantal issues ter bespreking op het kabinet. De nodige procedure is in ontwikkeling, instructies (en video's) werden ontwikkeld, opleidingstrajecten werden gedefinieerd. Ter Heide blijft hopen op versoepelingen vanuit de regelgeving.

• Actualisering functieprofielen medewerkers

Functieprofielen worden herschreven met uitzondering van technische dienst (voorzien voor begin 2025).

• Circulaire zorg

Het onderdeel 'slimme pampers' zal, na ontvangst van een verbeterd product door de leverancier, in 2025 worden heropgestart. De werkgroep Milieu initieert een aantal acties omtrent energie- en waterverbruik in het voorjaar van 2025. De dienst aankopen wordt betrokken bij de werkgroep milieu om bij aankopen rekening te houden met duurzaam verpakkingsmateriaal.

• Basishouding en beroepsethiek

Ter Heide staat voor warme, liefde-

volle en professionele ondersteuning op maat. Onze manier van omgaan, onze respectvolle bejegening, is een essentiële component van hoe we die zorg en ondersteuning dagelijks vormgeven. De visietekst 'respectvolle bejegening' is een kompas hiervoor binnen onze organisatie. Dit project vertaalt de uitwerking en uitrol binnen onze organisatie.

- **MPLEO implementatie**

MPLEO digitaliseert een aantal medewerkersprocessen. Voor de installatie wordt gerekend op alle medewerkers. Dit project behelst een aantal werven (zoals bv. training, onkostenbeheer, ...) en wordt per module geactiveerd.

- **Opvolging personele middelen binnen de leefgroep**

Efficiënt en effectief inzetten van personele middelen ligt binnen de maatschappelijke verantwoordelijkheid van Ter Heide. Een systeem om de beschikbare middelen te beheren, verdeling systematisch op te volgen, te evalueren en bij te sturen is in ontwikkeling.

- **Zorgplatform: fase 4**

Nieuwe functionaliteiten zoals ziekenronde, nachtdienst en registratie specialisten worden in deze fase van de ontwikkeling van het digitaal Zorgplatform toegevoegd.

- **Cocreatief proces ondernemingsplan**

Ter Heide is verplicht vanuit decreet om zesjaarlijks een ondernemingsplan op te stellen. De doelstelling is een evaluatie/reflectie van het vorige ondernemingsplan en vooruitkijken naar toekomstige uitdagingen. Een brede waaier van stakeholders over campussen en functies heen werden voorbij maanden in cocreatie betrokken. De ontwikkeling van een nieuw ondernemingsplan 2025-2030 zit in de laatste rechte lijn.

- **Implementatie Medical Device Regulation (MDR)**

MDR heeft als doel de veiligheid en effectiviteit van medische hulpmiddelen te verbeteren. Ter Heide onderzoekt welke impact deze regelgeving heeft op ons beleid naar huidige hulpmiddelen, maar ook naar toekomstige aankopen.

- **Blyott**

Blyott is een systeem voor het realtime traceren van (medische) apparatuur, temperatuuraflezing, ... met als doel de personeelstijd (naar oplisting, taken, ...) te reduceren. Ook de inzet van de juiste materialen over vier campussen of traceren van deze materialen in kader van jaarlijkse keuring zit binnen de mogelijkheden.

- **Ontwikkeling aanbod MID-bescherm accent Brikhof**

In navolging van het project in Zonhoven wordt ook binnen campus Borgloon gekeken hoe de bewoners van woonbuurt Brikhof met een ondersteuningsnood naar prikkelreductie en structuur ondersteund kunnen worden.

- **Behuizing en verzorging dieren**

Het dierenaanbod, een zinvol onderdeel van dagbesteding, draagt bij tot kwaliteit van bestaan. Ter Heide wil niet alleen stappen zetten tot verduurzamen en toegankelijker maken van behuizing van onze dieren, maar ook het vervoer van materialen en dieren beter organiseren.

- **Decreet Rechtspositie Minderjarigen (DRM)**

DRM geeft de minderjarigen een duidelijk statuut in de jeugdhulp en regelt de verhouding tussen hen (en hun ouders) en de diensten en voorzieningen. De impact van de wijzingen in het decreet wordt in kaart gebracht en vervolgens

bekeken hoe de werking hierop aangepast en geoptimaliseerd kan worden.

- **Zorgplatform: fase 5**

Deze fase houdt het programmeren, testen en implementeren van het inhoudelijk deel uit fase 3 (cliëntdossier) in het zorgplatform in. Een aantal functionaliteiten zoals beeldvorming, feitelijke kennis over cliënten, begeleidingsfiches, handelingsplan, ... worden vanuit vooropgestelde praktijkdomeinen toegevoegd.

- **Overlegstructuur en -cultuur Ter Heide**

We willen een overlegstructuur en -cultuur installeren tussen ondersteunende teams en zorg waarbij de werkvloer meegenomen wordt, we rechtstreeks samenwerken, leerkansen bieden en gelijkwaardigheid installeren. Transparantie, openheid, efficiëntie en effectiviteit in besluitvorming, oplossingsgericht handelen, ... vormen hierin de bouwstenen.

- **Evaluatie aanbod dagopvang**

Dagopvang binnen Ter Heide is het populairst van voorzieningen binnen heel Limburg en geeft de indruk dat het aanbod veel groter is dan in andere voorzieningen. Dit project heeft als doel het aanbod in de dagopvang meer in evenwicht te brengen met de ter beschikking gestelde middelen.

Peter Lognard
stafmedewerker kwaliteit & stuurinformatie

Fietskoerier van dienst

30 boeken rondbrengen in zeven woonbuurten op één uur tijd. Daar heb je hulp voor nodig. Gelukkig zijn er in Ter Heide genoeg fietsen met een mandje om de boeken te vervoeren. Er miste alleen nog een koerier, maar al snel vond ik een oplossing in Woning 41.

Negen woonbuurten op drie dagen tijd

Het idee om een inijkexemplaar van *Ter Heide is thuishouden* beschikbaar te stellen in elke leefgroep van Ter Heide was een goed idee, maar over de uitwerking had ik minder goed nagedacht. In campus Borgloon, Tongeren en Genk was de klus in no-time geklaard. Maar het was mij ontglipt dat de grootste campus er nog zat aan te komen.

Gezocht: vriendelijke fietskoerier

Wandelen met 30 boeken in de hand, was geen optie. De boeken rondbrengen op de fiets zou makkelijker zijn, maar mijn talenten liggen helaas ergens elders. Ik moest dus op zoek naar een fietskoerier met goede beenspieren.

Ik herinnerde mij Alvaro, die ooit spullen van mij heeft helpen vervoeren tijdens een fotomoment. Hij was de ideale kandidaat. De leefgroepmedewerker aan de telefoon was er alvast zeker van dat Alvaro dit met alle plezier zou doen.

Sneller dan Bpost

"Alvaro heeft hier al enkele dagen naar uitgekeken", zei de leefgroepmedewerker, geflankeerd door een dolenthousiaste Alvaro. En zo trokken we samen op pad, met een driewieler gevuld met 30 exemplaren van *Ter Heide is thuishouden* en hetzelfde aantal affiches. Met elke meter en leefgroep die we deden, steeg mijn gevoel van overbodig te zijn, naast deze onvermoeibare fietskoerier.

Voor de zekerheid had ik twee uurtjes gerekend. Maar treuzelen is niet voor Alvaro weggelegd: "Allez Valentina, naar waar nu?". Hij scheurde rakelings langs de bochten en elke keer ontsnapte bij mij een bang kreetje, waarop hij hartelijk lachte. "Vroeger had ik een echte koersfiets, groen en rood, zoals de kleuren van Italië." De boeken waren zonder twijfel in goede handen.

Hartelijk gezelschap

De ene na de andere leefgroep groette Alvaro hartelijk, verrast hem te zien met een onbekende vrouw aan zijn zijde.

Hier en daar een kort praatje, maar "we hebben nog veel te doen, dus daag". Wat initieel een tijdrovende taak leek, bleek een gezellige namiddag. Alvaro had er volgens mij ook plezier in, want de volgende keer dat hij mij zag, vroeg hij: "Wanneer moeten we nog eens affiches rondbrengen?" Bpost kan hier zeker iets van leren.

Wil jij bewoners zoals Alvaro steunen? Koop dan het boek via steun.terheide.be of scan de QR-code. De opbrengst gaat rechtstreeks naar hun woonbuurtprojecten!

Valentina Doukhopenikoff,
communicatiemedewerker

25 jaar jij en ik ...

25 jaar ... Mogen we dit een beetje verzilveren? Kunnen we zeggen dat het uniek is? Een mijlpaal? 25 lentes, 25 zomers, 25 keer herfst en 25 winters samen op Berg 7, jij en ik! 25 jaar geleden dat ik jouw mentor werd. Ik 19 en jij 22.

Vertrouwen winnen

Het was een uitdaging, want met je auditieve en visuele beperking waren het gebaren die jou duidelijkheid gaven. Elkaar niet kennen en samen van 0 beginnen. Ik moest jouw vertrouwen winnen. Je papa's woorden vergeet ik nooit: "Jij gaat dat goed doen!" Een eerste zetje ...

Ons speciale gebaartje

Het lukte; we kregen die speciale band. Maar het lot besliste om het

ons wat moeilijker te maken. Je zicht ging meer en meer achteruit. En nu? Je zou mij niet meer kunnen zien. Even denken en overleggen ... Na veel piekeren ontstond stilletjes 'ons gebaartje'! Neuzeneuzen, of beter gezegd: de kabouterkus.

Hoe vaak zouden we dit gedaan hebben? Zou je mij herkennen als we dit deden? Was dit genoeg? Dan ook maar elke dienst hetzelfde geurtje spuiten zodat je zou weten dat ik het was. En plots ... de grootse glimlach

tonen wanneer ik je kamer binnenkwam. Je wist het! Missie geslaagd!

Mijlpalen

Hoeveel mijlpalen zouden we bereikt hebben ondertussen? Samen en apart. Lieve Serge, doen we er nog vele jaren bij? Elke 5 jaar telt voor 10? Gaan we dan voor goud of beter diamant? Jij en ik? Jij kiest.

Je mentor Gwendy Schoubben,
leefgroepmedewerker Berg 7

Nieuwe wind voor het stage- en vrijwilligersbeleid

De strijd is gestreden. De vrouwen trekken aan het langste eind. Na weken van onderhandelen in de schaduw en een bloedstollende finale, is de strijd om het stage- en vrijwilligersbeleid eindelijk beslecht. De rook is opgetrokken, de vlag is geplant en wij zijn als overwinnaars uit de strijd gekomen!

Altijd paraat

Onze tegenstander Steven heeft dapper gevochten, maar na een heroïsche poging moest hij het onderspit delven. De troon van het stagebeleid is nu officieel van ons! Vanaf vandaag zijn wij, Valentina en Rebecca, jullie go-to aanspreekpunten voor alles wat met stages en vrijwilligers te maken heeft. Heb je vragen, zoek of ben je een stagiair of vrijwilliger, of heb je hulp nodig met begeleiding? Wij staan paraat! Je kan ons bereiken via 089 39 01 42 of via mail: stagiairs@terheide.be en vrijwilligers@terheide.be.

Input? Wij horen het graag!

De komende maanden nemen we het huidige stage- en vrijwilligersbeleid onder de loep. Heb je input of wil je eens samen zitten? Laat het ons gerust weten. En denk eraan: Alle meisjes aan de macht, en het tij zal weldra gaan keren.

Met strijdlustige groet,

Rebecca Hopmans & Valentina Doukhopenikoff,
heersers van het stage- en vrijwilligersbeleid.

Een welverdiend pensioen voor Karin Spanoghe

Karin, in maart 2001 kwam je op Ter Heide terecht. Je werkte eerst overdag in woonbuurt Berk-Spar en in 2014 werd je onze collega in de nachtdienst. Daar was je een echte plantrekker en zeker niet te beroerd om te helpen waar nodig. Je wist van wanten en nam initiatief. Daarom was het altijd fijn om met jou samen te werken.

Zachte zorg met een lach

Door weer en wind kwam jij met de fiets. Zelfs een felle regenbui deed de jou niet, want creatief als jij was, bedacht je gewoon een vuilniszak als regenpak! De bewoners hadden een bijzondere plek in jouw hart. Zachte zorg droeg je hoog in het vaandel, maar er mocht ook gelachen worden. Zo zagen we jou soms door de gangen crossen in een rolstoel. Je kon erg geanimeerd vertellen, dat gaan we zeker missen. Je benoemde de dingen steeds zoals ze waren, recht voor de raap met het hart op de tong. Iedereen wist waar je voor

stond. Bij jou stonden goede hulpverlening en collegialiteit voorop!

Tijd om te genieten

Ook jouw familie had een voorname plaats in jouw leven, in het bijzonder jouw metekindjes. Het laatste jaar kon je door gezondheidsproblemen niet altijd aanwezig zijn. We hopen dat je nu kan genieten van je welverdiende pensioen, terrasjes en de start van een mooie levensfase. Laat af en toe eens iets van je horen. De deur staat altijd open.

Namens alle collega's van de nachtdienst

Nieuwsgierige neus

Deze editie van Ter Heide nieuws stelt Jilke Nouwen, verpleegkundige woonbuurt Henisberg & Ven, haar nieuwsgierige neusvragen aan Tanyah Martens, leefgroepmedewerker Henis 4. In de volgende uitgave stelt Tanyah op haar beurt weer enkele vragen aan een andere collega.

Jilke: Wat is je taakomschrijving als leefgroepmedewerker?

Tanyah: Ik vind dat mijn taakomschrijving wil zeggen dat ik de bewoners een goede zorg kan bieden. Een fijne warme douche, lekker eten kunnen geven en dan de dag verder aanvullen met activiteiten. We kijken naar wat de bewoners fijn vinden en passen zo de activiteit aan hun noden aan. Ook de bewoners echt laten voelen dat dit hun t(huis) is; dat ze zich veilig en geborgen voelen. Dat ze genieten en plezier hebben op hun manier. Ook het contact met de ouders vind ik heel erg belangrijk.

Jilke: Heb je altijd al op Henis 4 gestaan of werkte je ook in andere huisjes?

Tanyah: Ik ben begonnen in december 2019 op Henis 5. Daar verving ik iemand die zwanger was. Toen heb ik heel even in de nacht gestaan en erna was er een vast plekje voor mij op Henis 4. Daar sta ik nu ongeveer een 3,5 jaar.

Jilke: Wat is een moment dat je altijd gaat bijblijven?

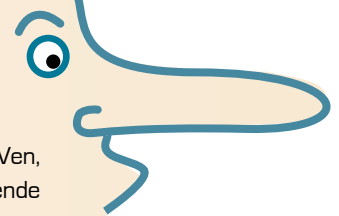
Tanyah: Op Henis 4 hebben we een heel fijn team waar we elkaar echt graag foppen en die grapjes blijven me toch altijd bij. Maar wat me het meeste gaat bijblijven is toch dat we een bewoonster bij ons hadden, Liese, en ze moest wekelijks op vaste dagen naar de nierdialyse. De mensen van de ambulance kenden we dus ook en we hebben ons een keer verstopt in de ambulance. Toen hebben we een rondje op het terrein gedaan en was iedereen aan het lachen.

Jilke: Wat wil je nog bereiken binnen je job?

Tanyah: Ik heb sinds kort het nieuws gekregen dat ik een voltijds vast contact heb gekregen. En daar ben ik tot nu heel erg content mee.

Jilke: Wat doe je graag naast je job? In je vrije tijd?

Tanyah: Ik ben een grote dierenliefhebster en heb zelf twee paarden. Dus in mijn vrije tijd zit ik altijd bij de paarden en hou ik me bezig met een wandeling of een training.

Nieuwe medewerker in de kijker

Joost Buntinx

Hallo iedereen, ik ben Joost Buntinx, 45 jaar en woon in Genk samen met mijn vrouw en twee kinderen van 11 en 13. Sinds 1 oktober ben ik aan de slag als teamcoach technische dienst voor Ter Heide Midden-Limburg (Genk en Zonhoven).

Trotse teamcoach van gedreven medewerkers

Binnen Ter Heide hou ik mij vooral bezig met de aansturing van een diverse groep technisch personeel: de schrijnwerkers, de tuinders en de techniekers. Ik help mijn team met prioriteiten stellen en probeer ervoor te zorgen dat de benodigde tijd en middelen om bepaalde taken uit te voeren, vrijgemaakt worden. Ik besef heel goed dat er nog een bepaalde achterstand is qua werken die we met zijn allen graag al opgelost hadden gezien, maar het is dus mijn taak om ervoor te zorgen dat dit mogelijk wordt. Daarvoor hebben we al enkele stapjes in de juiste richting gezet. Tijdens mijn twee laatste jobs, een leidinggevende functie in de groensector en een leidinggevende logistieke functie bij het Amerikaanse leger, heb ik daarvoor de nodige expertise kunnen opbouwen.

Ik ben heel blij om te merken dat de mensen die ik aanstuur niet alleen echte krakken zijn in hun vakgebied, maar ook echt begaan zijn met Ter Heide en elkaar. Zo worden extra wachtdiensten

en werkuren vlot onder elkaar verdeeld en schuiven ze verlop op drukke momenten. Dingen die we niet altijd zien, maar toch eens vermeld mogen worden!

Van bosliefhebber tot taxichauffeur

Mijn hond wil na zijn dagelijkse ochtendknuffel ook zijn dagelijkse ochtendwandeling hebben, dus mijn dag begint altijd lekker vroeg. In de avonduren kruipt er de laatste jaren redelijk wat tijd in taxispelen voor de hobby's van mijn kinderen, maar zelf ga ik ook graag met hen skiën. Vroeger kon je mij op de motor terugvinden, zowel met de crossmotor als op straat en op het racecircuit. Dat ging er best professioneel aan toe, want op een gegeven moment organiseerde ik zelf circuitdagen. Helaas rij ik zelf nu wat minder, maar het is ook fijn dat mijn zoon nu regelmatig met zijn 65cc crost.

Verder hoop ik mijn verbouwingen komend jaar af te ronden en terug mijn imkerij op te pikken. Ook vind je me heel regelmatig in het bos, waar ik aan bosbeheer doe en mijn eigen kleine stukjes bos klimaatbestendig probeer om te vormen.

Joost Buntinx,
teamcoach technische dienst Midden

Tine Embrechts

Mijn naam is Tine Embrechts en ik ben 46 jaar. Ik werk al 26 jaar in de zorg en volg momenteel de STUWER bacheloropleiding orthopedagogie. Daarnaast zit ik in het laatste jaar van de opleiding Voeding en vitaliteit. Ik hou namelijk van koken en lekker eten om op een gezonde manier mijn lichaam te voeden.

Passie voor paarden

Paarden zijn een enorme passie in mijn leven. Al van jongs af aan breng ik mijn dagen door tussen en met deze dieren en verdiep ik mij in de samenwerking tussen mens en paard. Dieren betrekken bij een leefgemeenschap biedt een enorme meerwaarde. Die meerwaarde zie je

stap voor stap tot stand komen bij mensen die er affiniteit mee hebben.

Aanvulling voor de dierengroep

Sinds kort werk ik in de dierengroep, waar ik mijn passie voor paarden verder kan benutten. Samen met het dierenteam hoop ik een mooie evolutie te realiseren. Daarnaast zet ik me met veel plezier in voor de bewoners van Henis 4. Vele groetjes!

Tine Embrechts,
leefgroepmedewerker Henis 4
& medewerker dierengroep

Opnieuw een geslaagde Cambadag voor het goede doel

Dit jaar sloegen de mountainbikers van het Calluna Team en vzw Kleine Prins voor het eerst de handen in elkaar voor de organisatie van een fietstweedaagse. Op 21 en 22 september kwamen meer dan duizend fietsliefhebbers samen op de Cambatterreinen voor de allereerste Gravel Ride en de 19de editie van de Cambadag. Van een succes gesproken! Wij kijken tevreden terug op een mooie opkomst en een geslaagd weekend ten voordele van het goede doel.

De eerste Gravel Ride

Voor het eerst organiseerden we in samenwerking met vzw Kleine Prins een Gravel Ride waarvan de opbrengst integraal naar dit kinderkanterfonds ging. De Gravel Ride van 62 of 93 kilometer kreeg erg goede commentaar van de deelnemers. De tocht ging richting As en Oudsbergen met een bevoorradingspunt in Tongerlo en dan via Maaseik en Neeroeteren terug naar de vertrekplaats. Met 130 deelnemers maakten we zaterdag een sterke start.

19de Cambadag

Op zondag was er dan de 19de editie van de mountainbike toer tocht ten voordele van Ter Heide. Met afstanden van 32, 45 en 55 kilometer gooiden we opnieuw hoge ogen, met passages langs de terril van Waterschei en door de Stiemervallei, over de Melberg, de Sint-Martensberg en de Schemmersberg, enkele verborgen Genkse parels. Ook dit jaar was er een Kidsparcours van 7 kilometer.

Na de fietstocht konden de dorstigen

en hongerigen genieten van een heerlijke après op de Cambatterreinen.

Bijzonder extraatje

Dit jaar was er nog een extraatje: alle aanwezigen konden een kans wagen aan het Rad van Fortuin. Bioracer zorgde voor een prijsje voor iedere deelnemer en sommigen onder hen konden nog meedingen naar de hoofdprijs, een fietsweek voor twee personen in Mallorca. Winnaar Paul Wellens en zijn vriend hebben inmiddels deze fietsreis achter de rug en hebben de tijd van hun leven gehad.

Via deze weg willen we ook alle helpende handen een welgemeende dankjewel bezorgen. Iedereen voor en achter de schermen zorgde ervoor dat het weer een succesvol en sportief fietsweekend werd om 'U' tegen te zeggen.

Save the date

Samen met velen onder jullie kijken wij alvast uit naar onze volgende editie. Noteer alvast het weekend van 21 september van 2025 in jullie agenda. Hopelijk tot dan!

Een parasol voor Henis 4

Na het overlijden van haar dochter Liese wilde Paula Claes graag iets terugdoen voor de leefgroep. Samen met Henis 4 ging ze op zoek naar een klein gelukje waarmee ze alle bewoners een plezier kon doen. Na wat puzzel- en denkwerk werd de knoop doorgehakt: er was nood aan meer schaduwplekken voor tijdens de warme zomermaanden.

Zomers genieten

Wat is er leuker dan profiteren van het zalige zomerweer wanneer we in Tongeren een mooie zomer in het vooruitzicht hebben? De bewoners van Henis 4 genieten graag van de gezonde buitenlucht, maar doen dit het liefst vanop een gezellig terras in de schaduw. Met meer schaduwplekken voor de leefgroep zouden bewoners nog meer van het mooie weer kunnen profiteren. Daarom gingen Henis 4, de technische dienst en Paula op zoek naar een geschikte oplossing.

Praktische oplossing

Om praktische redenen bleek een

schaduwdoek niet de meest ideale oplossing. Daarom werd na lang denkwerk toch gekozen voor een grote parasol. Die kan veilig opgeborgen worden, maar biedt toch voldoende schaduw zodat de bewoners wel plezier van het mooie weer ervaren, maar geen last hebben van felle zonnestralen. In de zomer van 2025 zal deze vast en zeker intensief gebruikt worden!

Via deze weg willen we Paula nog eens hartelijk bedanken voor haar warme inzet voor de bewoners van Henis 4. Je bent in de zomer van harte welkom voor een bezoekje op het terras!

Een smakelijke actie van de nachtdienst voor de woonbuurtprojecten Genk en Zonhoven

Dankzij de nachtdienst konden we de afgelopen maanden lekker smullen van wafels en broodjes. De opbrengst? Die ging volledig naar de spaarpotjes van de woonbuurtprojecten van campus Genk en Zonhoven. Met alle acties zamelde ze 1575 euro in. Bedankt, Greta en Saskia voor de vele kleine gelukjes voor onze bewoners!

Goede voorbereiding en sterke hulp

Het organiseren van deze acties vroeg wat creativiteit en voorbereiding. Met de waardevolle begeleiding van Sigrun en de steun van een enthousiaste groep vrijwilligers konden ze ervoor zorgen dat de actie een succes werd. Zo smeerden ze samen 120 broodjes en verkochten ze 87 wafeldozen, goed voor 1575 euro.

Vele handen maken licht werk

Dankzij de inzet van Greta en Saskia zijn de spaarpotjes van de woonbuurtprojecten van campus Zonhoven en Genk nog meer gevuld. Bedankt aan iedereen die heeft meegeholpen, collega's, ouders, vrienden en sympa-

thisanten. Jullie maken het verschil! Bedankt ook aan iedereen die een smakelijk bijdrage heeft gedaan! We hopen weer op jullie te mogen rekenen voor nieuwe (smakelijke) acties.

Zet zelf een actie op poten

Wil jij ook een actie op poten zetten om een klein gelukje te schenken aan de bewoners? Dat kan eenvoudig via www.steun.terheide.be!

De 'grote' overstap

Straks staat het nieuwe jaar voor de deur: 2025. Voor sommigen van onze kinderen een stap dichterbij 'volwassen zijn'. Voor hun ouders betekent het een berg vragen, formulieren, beslissingen en vooral onzekerheid. Dat zijn de woorden die terugkomen in de gesprekken die we hadden met ouders die voor hun kind de overstap naar meerderjarigheid moeten doormaken.

"Ik wist van andere ouders: hou je vast want er komt dan van alles op je af!"

Els, de mama van Axel. Zij heeft haar job in het bedrijf van haar ouders opgegeven en is nu voor Axel het verlengstuk van de dagopvang en het buso. Hij is nu 17, heeft kernautisme, een mentale ontwikkeling van 2 à 3 jaar, is mobiel maar je moet hem voortdurend in de gaten houden. Gelukkig kan papa ook thuiswerken en heeft hij nog een broer die ouder is.

"Je zou kunnen zeggen dat Axel een gemakkelijke jongen is. Ja, hij neemt namelijk zelf geen enkel initiatief. Als je hem geen eten of drinken geeft, dan eet of drinkt hij niet. Alles, maar dan ook alles moet hem gezegd worden en dat is geen gemakkelijke opgave. Je moet helemaal zijn denkwereld instappen en altijd alert zijn."

Axel heeft een PAB en nu komt dus: de overstap naar PVB, de tegemoetkomingen van de FOD en ook nog

bewindvoering. "De logica in heel die paperassen is ver te zoeken! Waarom moet voor de FOD opnieuw die handicap vastgesteld worden? Wat antwoord je op vragen als: 'Woont u samen met een andere persoon?' Ja, hij woont in een gezin, maar dat is niet samenwonend. Dat is toch wel een verschil. En zo staan die formulieren vol. Dan zie je hoeveel interpretaties er mogelijk zijn. Maar, hoe dat formulier ingevuld werd, dat is uiteindelijk wel beslissend."

"En dan zijn er nog de vragen over de toekomst. We weten niet hoe Axel zal evolueren. We zijn nu wel ingewerkt in zijn opleiding, de leerbaarheid, de ontwikkeling van zijn capaciteiten, maar we moeten hem blijven stimuleren. Anders hervalt hij helemaal. Maar kunnen wij dat blijven doen? Wat als wij dat niet of niet meer kunnen? De 'Zorggarantie'? Een héél open vraag!"

"Wij zijn electoraal niet interessant, want wij zijn een minderheidsgroep."

Bregtje, de mama van Jaan. "Toen hij nog klein was en zijn broertje net een jaar ouder, hij ging nog naar de buso school, vroeg ik bij de stadsdiensten of er tijdens de vakantie misschien ergens opvang voorzien was waar hij naartoe zou kunnen. Toen was het antwoord: 'Ja, als er iemand met hem meekomt want hij heeft 1-op-1 begeleiding nodig en dat hebben wij niet.' Toen dacht ik: we zijn blijkbaar een minderheid."

"De eerste levensjaren van Jaan waren medisch zeer zwaar. Wij hadden grote zorgen over de levenskwaliteit van ons kind. Hij is intussen 17 geworden. Hij is erg zelfbepalend, zijn mentale ontwikkeling is minder dan 2 jaar, hij kan lopen, verstaat gewone dagelijks dingen, praat enkel met basiswoorden, is totaal niet zelfredzaam. Hij heeft dus voortdurend ondersteuning nodig. Sinds zijn zeven jaar woont hij

tijdens de week in de voorziening 60 kilometer van huis. Opvang met de nodige ervaring en expertise vond je toen niet zomaar. Zoveel mogelijk willen wij hem thuis hebben en dat willen we ook zo houden. Maar nu hij 18 jaar wordt, komt de onzekerheid op ons af.”

“FOD, bewindvoering en PVB. Drie korte termen, maar als je geen sterke maatschappelijk werker naast je hebt staan, is het niet te doen om hier ook maar enig zicht op te krijgen. De vragen zijn ook niet eenduidig en niets van de historiek van Jaan wordt mee opgepikt. Je kind is zo uniek dat het niet te vatten is in een vragenlijst. Op de website van de FOD zag ik een enquête om de oorzaak te achterhalen waarom zoveel mensen het budget niet opnemen waar ze recht op hebben. Als ik dat lees, dan breekt mijn klomp. Omdat het zo moeilijk is, natuurlijk! Kan dat nu allemaal niet in één keer in kaart gebracht worden? En de evolutie in de zorg van ons kind op een eenvoudige manier opgevolgd en aangepast worden? Al die diensten, al die organisaties, al die mensen, het lijkt een industrie, een bedrijf op zich geworden. Toch niet op kosten van het BUDGET?”

“Het PVB van Jaan aanvragen, dat hebben we nog maar een paar jaar voor

ons uitgeschoven. Als we over de eerste drempel heen zullen zijn.”

“Ik wil die onmens wel eens tegenkomen die dit heeft uitgevonden. Dit krijg je aan een normale mens niet uitgelegd.”

Papa van Robbe. “Nu al, zoek ik mij gek naar informatie voor wanneer hij 21 zal worden. Robbe heeft een neuromusculaire aandoening, kan wel zelfstandig lopen maar heeft een mentale ontwikkeling van 1,5 tot 3 jaar, zijn taalgebruik is beperkt, hij verstaat denk ik bijna alles maar zit ook nog in het autismespectrum.”

“Nu, als 15-jarige, zit hij nog in het MFC en komt hij weekends en tijdens vakantie naar huis. Niet alleen wij hebben hem graag bij ons, maar zeker ook zijn grootouders. Hij heeft daar ook duidelijk nood aan: familiegevoel, samen met “Bonneke” in de zetel zitten. Hartverwarmend om te zien! En daar heeft hij ook recht op.”

“Maar tegen dat hij meerderjarig is, zouden wij moeten kiezen voor zorggarantie 7/7. Want mijn vrouw en ik hebben ernstige gezondheidsproblemen; ik wacht bijvoorbeeld op een niertransplantatie. Dan komt de onzekerheid akelig dichtbij en ‘kiezen’ is dan niet meer het juiste woord.

Er komt een tijd dat wij de zorg helemaal aan de voorziening moeten overlaten. Dat is zeker. Wanneer? Dat weten wij niet.”

“Wachten met zorggarantie 7/7 aan te vragen en afwachten tot wanneer we een uitbreiding van PVB nodig zullen hebben. Dat kan, ik wil geen euro meer dan ik nodig heb. Maar voor dat nieuwe budget kom je opnieuw onderaan de wachtlijst te staan. En dan kan je vier, zes, misschien acht jaren wachten voor je aan de beurt komt! Zoals het er nu voorstaat. Dit systeem werkt echt niet als je kind dag en nacht begeleiding nodig heeft!

Dan zou ik Robby nu moeten gaan vertellen: wij hebben voor alle zekerheid moeten beslissen; vanaf 21 jaar zal je 7 dagen op 7 in de voorziening blijven. Dat kan toch niet.”

Ouders van Ter Heide zijn niet de enigen met deze problemen. Vanuit voorzieningen in heel Vlaanderen vertelden ouders gelijkaardige verhalen aan Fovig. Je kan ze binnenkort lezen in de blog van Ter Heide. Conclusie: eenvoud en duidelijkheid vanwege de overheid is nodig. In afwachting is tijdig informeren en nadenken noodzakelijk.

Rita Jaenen,
moeder van Barbara (†)

Tot achter de oren

Moeilijk voor te stellen, maar het kan: het Moeilijkmens met een glimlach tot achter de oren. En dat nog wel bij een verhuis. Want een normale mens die over 'verhuizen' één goed woord kan verzinnen, die is toch ver te zoeken. Ellende, problemen, van alles te kort en te veel, ruzie, stress, die woorden zijn dan eerder en zelfs 'in aanbidding' beschikbaar.

Bij Berk 1 was dat niet zo. Maanden van tevoren zag ik overal kartonnen dozen opgestapeld staan. En goedgevulde plastic zakken werden soms met veel opluchting, soms ook met weemoed, in de kruiwagen weggereden met bestemming 'einde dienstbaarheid'.

Weken vóór datum waren poetsploegen van medewerkers en ouders al aan de slag en werden de kasten van het oude huis leger en die van het nieuwe huis voller. Alles zo goed geprogrammeerd dat er nog een kampweekend voor de hele bende kon tussen geperst worden. Met een stilletjes en gezapig 'jakkikken' zag het Moeilijkmens dat het goed was.

De overtocht in echte karavaanstijl, met muziek voorop en de plantenkererachter, met de geur van koffie en taart die de sfeer van het nieuwe huis vertrouwd maakte, voorspelde dat eventuele bange onzekerheid voor die 'nieuwe thuis' gewoon weggejaagd zou worden.

Ook de volgende week zag ik de pretverhalen in de ogen van Niels, de zo ontspannen houding van Luana in haar relax, de contente blik van Patrick in zijn zeteltje met zicht op de burens. Een grote, lichte ruimte met zoveel hoekjes voor snoezelen, tv of gewoon ongestoord genieten van de rust. Maar ook plaats genoeg om rond te rijden van het ene raam naar het andere met allemaal verschillende landschappen. Diversiteit zo maar in eigen huis. Maar ik zag ook de uitdagingen voor de medewerkers: elke dag een '10.000 stappen parcours' dat is dan nog het minste; de routine die ineens zoek is en moet vervangen worden door een nieuwe gestroomlijnde structuur; de nog kale muren en hoekjes die om aankleding roepen;

letterlijk de weg zoeken om te weten wie nu waar in bed ligt. Dat alles tot groot plezier van de bewoners die het niet kunnen laten om te plagen.

Maar was er dan niets waar het Moeilijkmens zich aan kon ergeren? Natuurlijk, meer dan één kinderziekte: de badkraan waar maar een piezerig straaltje uitkomt, koud ook nog; de open deur van de afwasser die alle verkeer in de keuken verspert; te laag geplaatste haakjes voor de lange capes en nog wel enkele van die zaken. Maar het gekke is dat er nog altijd dezelfde glimlach is, tot achter de oren.

Omdat ze, heel goed voelbaar, die goeie, ouwe, vertrouwde, gekoesterde en veerkrachtige sfeer van Berk 1 mee verhuisd hebben.

R. Moeilijkmens

Een bloemetje voor... Paula Claes

We besteden vaak veel aandacht aan dingen die niet goed lopen, maar staan niet altijd stil bij de mooie dingen die elke dag gebeuren. De ouders van Ter Heide zetten daarom mee hun schouders onder het delen van mooie verhalen en geven een schouderklopje waar nodig. Onder de rubriek 'Een bloemetje voor...' zetten ze deze keer Paula Claes in de bloemetjes.

Gedragen beslissing

Paula heeft ons met haar indrukwekkende en serene getuigenis over de laatste dagen van haar dochter Liese diep geraakt. Ze deelde openhartig haar ervaringen en de moeilijke beslissingen die zij en haar familie samen met Ter Heide hebben genomen. Liese bracht haar laatste dagen door in het AZ Vesalius, waar de meest geschikte zorg voor haar situatie beschikbaar was.

Waardige zorg, ook buiten Ter Heide

Deze keuze getuigt van moed en liefde en laat zien hoe belangrijk het

is om in moeilijke omstandigheden steeds de behoeften van de bewoner centraal te stellen. De wijze waarop Paula en haar gezin dit proces hebben doorgemaakt, met steun van het team van Ter Heide, inspireert ons allemaal. Haar verhaal toont aan dat waardige zorg niet gebonden is aan één plaats, maar draait om het bieden van comfort, respect en nabijheid, waar dat ook mag zijn.

Dankjewel, Paula!

De Gebruikersraad

OMNO ontdekt Brouwerij Remise 56 in Koersel

Met 41 enthousiaste leden van de gepensioneerdenclub Oud, maar niet out! (OMNO) bezochten we brouwerij Remise 56 in Koersel. Het gebouw deed rond 1907 oorspronkelijk dienst als tramstelplaats, waar stoomtrams steden en dorpen in de regio met elkaar verbonden. Deze trams vervoerden zowel mensen als goederen en werden dag en nacht gestookt met kolen.

Een rijke geschiedenis

In 1954 maakten de tramlijnen plaats voor bekende Groene en Rode 'staatsbussen'. Het gebouw raakte vervolgens in verval, tot de stad Beringen het overnam en er een nieuwe bestemming voor zocht. In 2014 werd de huidige eigenaar geselecteerd om een restauratieproject uit te voeren en zo begon een lange renovatie. Het resultaat is een sfeervolle brouwerij met verbruikszaal, waar oud en nieuw op esthetische wijze samenkomen. Wat ooit de tramwissels waren, is nu een ruime parkeerplaats voor bezoekers.

De bieren van Remise 56

Remise 56 brouwt momenteel zes karaktervolle bieren:

1. Triple (8,5%): een rijke tripel, toegankelijk maar stevig.
2. Remise Dubbel: een donker bier door het gebruik van donkere mout met een volle karamelsmaak.
3. Super Pils (5,6%): iets zwaarder dan een gewone pils, met een knipoog naar het huisnummer van de brouwerij, 56.
4. Special Belge (5,6%): een traditionele Belgische biersoort.

5. Pippa: een licht bier met een ietwat bittere nasmaak.

6. Kriekenbier: een nieuwe toevoeging sinds de zomer, met een zoetzure balans.

Wij mochten onmiddellijk de daad bij het woord voegen en één van de bieren proeven.

Rondleiding door de brouwmeester

De brouwmeester gaf ons een uitgebreide rondleiding, waarbij hij elk onderdeel van het brouwproces toelichtte. Hij betrok ons actief door vragen te stellen en wie goed antwoordde, kreeg een lotje. Aan het eind van de rondleiding kreeg niet degene met de meeste juiste antwoorden een prijs, maar diegene met een speciaal lotje met het nummer '56'. Chretien was de gelukkige winnaar van een mini-palet bier. Tijdens de uitleg besprak de brouwmeester hoe de mout, via een verhittingsproces van 40° naar 90° in de beslagketel, wordt omgezet in wort. Na filtering blijven drafresten over, die als veevoer worden gebruikt. Het zorgvuldig afmeten van hop, gist en kruiden is essentieel voor de smaak van het bier.

Enkele weetjes over het brouwproces

- De flessen worden op locatie gevuld en van een kroonkurk voorzien, terwijl het etiket elders wordt aangebracht.
- De brouwerij gebruikt zacht leidingwater en loost afvalwater in de riolering.
- Men overweegt een miniwaterzuiveringsstation te bouwen
- Stroom is een aanzienlijke kostenpost bij het brouwproces.

Dit bezoek aan Remise 56 gaf ons een boeiende inkijk in de kunst van het bierbrouwen, gecombineerd met lokale geschiedenis en vakmanschap.

Volgende uitstap

De volgende activiteit wordt binnenkort aangekondigd. Suggesties blijven welkom bij de leden van de werkgroep. Ben jij gepensioneerd en heb je interesse om deel te nemen? Geef dan Viviane Luyten een seintje op viviane.luyten1@telenet.be.

De werkgroep OMNO,

Viviane, Raymond, Elianne, Mia, Ann, Franky, Nicole

Kim Gelaesen, Henis 4

22 april 1981
4 september 2024

Ik vraag me af, mijn lieve Kim, of je nu frietjes eet bij Jezuske en Mariake in de hemel. Frietjes eten met mayonaise en kipkroketjes, zoals we je menuutje samen noemden. Misschien brengt iemand jouw frietjes mee of zijn er duizenden frituurtjes in de hemel die áltijd open zijn?

Een paar maanden geleden vroeg je me om samen naar de kerk te gaan om een kaarsje te branden en Jezuske en Maria te bedanken. Jij zag het toen nog zitten en ik ook. Ik wist op dat moment nog niet echt dat je stiekem besliste om een kijkje te gaan nemen in het hemelparadijs. Nu weet ik dat het je daar toen precies héél erg beviel.

Voor áltijd een engeltje zijn in de allergrootste lichtjes-hemel, waar het áltijd jouw topfeest Kerstmis lijkt. Ontelbaar vele kaarsjes die op jou wachten zodat jij, met veel kracht, ze kan uitblazen. Je fluitconcert 's avonds in je bed op Henis 4 fluit je vanaf nu vast op hemelse tonen, je mooiste engelenlied.

In jouw hemeltje heb je vast ook aardig wat minder zorgen. Je kan er vliegen en rollen en hollen zo lang je maar wil, want ál je pijn is er voorgoed verdwenen. Je haren föhnen is daar ook overbodig en je nageltjes hoeven nooit meer geknipt. Je oh zo mooie schoenen

hier, die je vol trots telkens opnieuw aan je voeten toonde, heb je niet meer nodig. Je bent nu op blote voeten zo vrij. Je krijgt oneindig veel nieuwe vrienden, engeltjes in wit en blauw. Ze zullen héél erg blij zijn met zo'n goedlachs, mooi, leuk en zot mieke.

De mijnheer pastoor van de hemel past vanaf nu zijn missen aan. Kim Ghelaesen is in the house. Ze gaan vanaf nu veel missenfeestjes vieren. Het is jouw nieuwe thuis die Godje jou zo heel erg graag wou geven. Laat ons afspreken: we blijven overal *Vrolijke, vrolijke vrienden* zingen en blijven zo áltijd denken aan elkaar. Jij kan er vast voor zorgen dat we mogen dromen zodat we weten wat er in jouw hemeltje gebeurt.

Blijf ons hart hier verwarmen. Omarm voor eeuwig je blij en oh zo mooie momenten met mama, papa, Daniëlle, je familie en ál je vrienden die voor je zorgden op Berg 1, Henis 4 en daarbuiten.

Wat je áltijd zei als we elkaar even niet zouden zien: "Ik blijf héél dicht in jouw hartje en jouw hartje zit en blijft héél dicht in het mijne. Voor áltijd."

Je mentor Ine, Femke, Lisanne, Davy, Tanyah, Linda, Elke, Dennis en al je vrienden van Henis 4

Wim Aigret, bewoner Brik 4

Lieve Wim,

We leerden je kennen als een heel pienter kereltje met een sterke wilskracht. Soms een beetje opgesloten in je eigen lichaam, waardoor het niet áltijd makkelijk was om ons duidelijk te maken wat je wilde of voelde. We probeerden je signalen zo goed mogelijk te begrijpen. Handje geven, hoofdje wegdraaien, even inéén duiken en denken: "Begrijpen ze het nu echt niet?" Je was dan wel zo slim om ons met de hand mee te nemen. We leerden je begrijpen door de geluidjes die je maakte en je lichamelijke expressie.

Je hield niet van drukte in de leefgroep. Dan vertrok je op eigen initiatief naar je kamertje. Wanneer de nieuwsgierigheid toch te groot werd, kwam je ook weer zelf terug naar de leefgroep. Je observeerde alles vanuit je eigen plekje aan de keukentoog. Hier had je een goed overzicht en kon je makkelijk een nieuw knoopje vragen aan de begeleiding. Je maakte ook duidelijk wanneer het wel eens tijd was voor een nieuw lintje.

Wanneer je goedgezind was, merkten we dat aan je vrolijke 'kirkende' geluidjes en draaide je rondjes met je rolstoel. Je hield ervan om mee op uitstap te gaan,

om te rolstoeldansen, een mooie wandeling te maken of om gewoon een beetje te kuieren in het zonnetje. In de zomer kon je ook genieten van ploeteren in het zwembadje en in de snoezelruimte kon je tot rust komen in de klankwoge. Ook een weekje kamp wist je zeker wel te waarderen; hier kon je genieten van de rustige en mooie omgeving. Als je door ziekte niet mee kon, was je welkom bij de burens op Brikje 1 of Brikje 5.

Periodes met veel ziekenhuisopnames wisselden zich af met rustigere periodes. We hebben regelmatig te horen gekregen dat het niet zo goed met je ging. Je bent een aantal keer door het oog van de naald gekropen. Maar je was een vechtertje en krabbelde iedere keer weer recht. De laatste infectie was er eentje teveel. Vrijdag namen we samen met je ouders de beslissing om je te rust te gunnen. En zondagavond ben je zachtjes en vredig ingeslapen. Lieve Wim, geniet nu maar van je vrijheid en strooi af en toe eens een kusje naar beneden.

Team Brik 4

30 december 1975
6 oktober 2024

Marco De Notarpietro, bewoner Eik 2

In 1995 is Marco naar Ter Heide gekomen en woonde hij in Genk bij de kinderen. Vanaf 28 januari 2009 verbleef hij op Linde 4. Sinds 25 juni 2020 ben je bij ons op Eik 2 komen wonen.

Toen je op Eik 2 binnenkwam, verwelkomden we je met een klein hartje. Maar al snel leerden we je kennen met al je speelsheid en ondeugendheden. Je had al vlug je plaatsje in de groep. Je was heel nieuwsgierig, overal wilde je bij zijn. Een terrasje doen, Micromix, een wandeling of BBQ ... overal was je erbij.

Je had ook graag alle aandacht voor jezelf en zocht de begeleiding steeds op. Je nam dan onze hand en legde deze op je hoofd, want we moesten je kriebelen. Hadden we aandacht voor de anderen, dan werd je een beetje jaloers. Je kon ons ook heel goed rond je vinger draaien. Je ging dan naar de keuken en wees naar de frigo. Dat was het teken dat je een kaasje wilde en om dit kaasje te krijgen, deed je alles. Als je ging slapen zorgde je op jouw manier dat we nog eens moesten binnenkomen en dan kreeg je een extra knuffel. Lachen dat je dan deed, want het was toch maar weer gelukt.

Door de dag speelde je graag met je zacht blokje of een boekje. Je was graag in de leefgroep, dan kon je goed in het oog houden wie er iets mispeu-

terde. Als de begeleiding er dan iets van zei, had je hier plezier in.

Op zaterdag ging je naar huis en dat wist je maar al te goed. Je kwam dan in de badkamer kijken of je kleren klaarlagen. Zo niet, dan ging je zelf wel iets uit de kast halen. Je ging dan kijken aan het raam of papa al daar was. Als je hem zag, liep je in volle vaart naar hem toe.

In het begin van het jaar kregen we geen goed nieuws. Je was ziek, maar ze konden je niet meer helpen. Het was een jaar met ups en downs. We pasten ons aan om het je zo comfortabel mogelijk te maken en je te laten genieten van kleine dingen. Als het goed ging, genoot je nog van kleine uitstappen zoals een ijsje gaan eten. De laatste maand ging het goed en dachten we dat we je nog een tijdje bij ons te hebben. Maar vanaf zaterdag merkten we dat je sterk achteruitging en heb je sneller dan verwacht de strijd moeten opgeven.

Je bent nu bij Silvio en Jos en hebt eindelijk de rust die je verdiende. We gaan je heel hard missen en je zit voor altijd in ons hart. We zijn een prachtig sterretje rijker.

3 januari 1986
15 oktober 2024

[Dikke kussen van bewoners en begeleiding Eik 2](#)

Een doos vol herinneringen

(Naar een idee van Thyra Koeleman)
Ervaringsfase Associatief

Materialen

- Een grote doos
- Belangrijke voorwerpen uit het leven van de deelnemer
- Materiaal om de doos te versieren

De activiteit

1. Versier samen met de deelnemer de doos. Je kunt de doos verven, er allerlei materiaal op bevestigen, er foto's op plakken. Zoek dan samen met de deelnemer en mensen die hem/haar goed kennen voorwerpen uit die belangrijk voor hem/haar zijn en die een beeld geven over de eigen levensgeschiedenis. Voorbeelden zijn: een CD met favoriete muziek of de stem van de ouders, een oude knuffelbeer, een staaltje parfum van zijn/haar moeder...

2. Schik deze voorwerpen in de doos. Op gepaste momenten kan je samen met de deelnemer de voorwerpen doornemen en benoemen. Dit kan mogelijk ook een beetje veiligheid bieden als de persoon naar het ziekenhuis

moet of in een andere onvertrouwde omgeving terecht komt.

Aandachtspunten

Besteed voldoende aandacht aan het zoeken van voorwerpen en stimuli die vertrouwd zijn voor de deelnemer en bij hem/haar een fijn gevoel oproepen. Daartoe zal je voldoende moeten

overleggen met ouders en andere betrokkenen.

Bron: Wijzer worden over activiteiten ontworpen door studenten van de Katholieke Hogeschool Limburg in samenwerking met Multiplus

Stilstaan bij het leven, voorbereiden op afscheid

Even leek het in oktober erop dat we het woord herfst uit ons woordenboek mochten schrappen, maar het winteruur en natte en grijze dagen brengen ons terug naar het echte najaar. Ondertussen viel ook de eerste sneeuw.

Vergankelijkheid van het leven

1 november, Allerheiligen, ligt ook alweer achter ons. Toch een moment om even stil te staan bij de vergankelijkheid van het leven. Als je geboren wordt, heb je één zekerheid. Op een bepaald moment komt er voor iedereen een moment dat je levenspad stopt. Onvoorzien en abrupt of een geleidelijke achteruitgaan als een kaarsje dat stilaan uitdooft.

Kwaliteitsvol leven(seinde)

Deze realiteit stelt zich ook voor onze bewoners. Door hun complexe medische problematiek ligt hun levensverwachting vaak lager dan de gemiddelde bevolking en moeten we op Ter Heide regelmatig voor goed afscheid nemen van één van onze bewoners. Dit brengt vanzelfsprekend verdriet mee en de start van een rouwproces bij ouders, familie, de leefgroep en hun begeleiding.

Ter Heide wil zijn bewoners een kwaliteitsvol leven bieden en dat houdt ook een kwaliteitsvol sterven in. We houden allemaal heel erg veel van onze bewoners, misschien zelfs nog wat meer dan van gewone kinderen

omdat ze speciaal zijn en niet zonder liefde en zorg kunnen (over)leven.

Vroegtijdige zorgplanning

Het idee om afscheid te moeten nemen van iemand die zo diep in ons hart woont, schuiven we vaak opzij. We zullen wel zien wanneer het moment daar is. Toch is het zo belangrijk om dit emotioneel geladen onderwerp vroegtijdig te bespreken, allereerst binnen de familie en daarna met de begeleiding in Ter Heide.

Wat willen we dat er gebeurt als de bewoner achteruitgaat en mogelijk in de laatste fase van zijn of haar leven komt? Welke zorgen wensen we? Hoe gaan we peilen hoe de bewoner zich voelt als deze dit niet kan aangeven? Hoe gaan we hiermee om met de medebewoners van de leefgroep? Kortom: hoe kunnen we ervoor zorgen dat deze levensfase, hoe pijnlijk ook, toch kwaliteitsvol is? Dit noemen we vroegtijdige zorgplanning.

Referentieteam Palliatieve Zorg

In Ter Heide heeft zich een team hierin gespecialiseerd: het referentieteam Palliatieve Zorg. Een hele

mooie illustratie van bovenstaande bedenkingen kunnen jullie zien in de getuigenis van Paula, de moeder van Liese die op 11 oktober 2023 overleed. Het aangrijpend en inspirerende verhaal kan je bekijken op de Facebookpagina van Ter Heide.

Ondertussen staan de feestdagen voor de deur. We wensen jullie alvast een hele fijne eindejaarsperiode en een mooi 2025.

Erwin Bruninx en Christel Vallé,
covoorzitters van de Gebruikersraad

Geboorten

Ize, dochtertje van **Delphine Koninckx** (leefgroep-medewerker Hof 1, Borgloon) en **Kevin Wiams**

Laurien, dochtertje van **Jinte Maes** (leefgroepmedewerker Huis 7, Genk) en **Brett Emonds**

Noor & Oona, dochtertjes van **Margo Snellinx** (zorgcoördinator Henisberg & Brikhof, Tongeren & Borgloon) en **Jarne Digneffe**

Senne, zoontje van **Evi Willems** (verpleegkundige Brikhof, Borgloon) en **Kevin Poesen**

Overlijdens

André Bonroy
vader van **Marina Bonroy**
(leefgroepmedewerker Ven 5, Zonhoven)

Antoinette Loyens
moeder van **Sabine Moermans**
(teamcoach Berg 1 & Berg 6, Tongeren)

Marco De Notarpietro
(bewoner Eik 2, Zonhoven)

Wim Aigret
(bewoner Brik 4, Borgloon)

Nieuwe medewerkers

Sinds september 2024 zijn een aantal nieuwe medewerkers Ter Heide komen versterken. De volgende personen heten we dan ook van harte welkom in onze organisatie:

Britt Dewit	leefgroepmedewerker Huis 5	Genk
Camie Houben	leefgroepmedewerker Huis 2	Zonhoven
Carine Willems	medewerker nachtdienst	Midden-Limburg
Charlotte Demolin	medewerker nachtdienst	Tongeren
Celeste Strauwen	leefgroepmedewerker Berg 2	Tongeren
Elien Luyckx	leefgroepmedewerker Henis 3	Tongeren
Febe Cielen	leefgroepmedewerker Henis 5	Tongeren
Jeroen Eerlingen	leefgroepmedewerker Linde 1	Zonhoven
Johanna Pikero Busch	medewerker nachtdienst	Borgloon
Joost Buntinx	teamcoach technische dienst	Midden-Limburg
Joost Vaes	leefgroepmedewerker Huis 8	Genk
Karien Coolen	leefgroepmedewerker Ven 4	Zonhoven
Lotte Tops	leefgroepmedewerker Huis 3	Zonhoven
Marlies Reniers	leefgroepmedewerker Brik 1	Borgloon
Phebe Melotte	leefgroepmedewerker Linde 4	Zonhoven
Silke Meus	leefgroepmedewerker Woning 41	Zonhoven
Steven Vanoppen	medewerker technische dienst	Zuid-Limburg
Timo Remels	leefgroepmedewerker Brik 2	Borgloon
Tine Embrechts	leefgroepmedewerker Henis 4 & dierengroep	Tongeren & Zonhoven

Gepensioneerde medewerkers

Carine Noben	leefgroepmedewerker Berg 6	Tongeren
Hilde Kubben	verantwoordelijke stagebeleid & externe communicatie	Genk
Karin Spanoghe	medewerker nachtdienst	Midden-Limburg
Roger Wevers	leefgroepmedewerker Linde 2	Zonhoven

Winterse gezelligheid en kleine kerstgelukjes

Je hebt de grote voorstanders en de mensen die meer houden van de warmte en het zonnetje. Wel, ik kan beide appreciëren, het zijn twee tegenpolen, maar we hebben dat ook nodig. In de zomer zoeken we vaak de mensenmassa op bij grote evenementen, we mengen ons in het vakantietoerisme, drukke terrasjes, ... In de winter daarentegen zoeken we eerder het knusse, gezellige samenzijn op, eerder in kleinere groep met familie, vrienden, ...

Ikzelf ga er misschien wat te extreem in op met mijn 'minstens 2 kerstbomen' in huis. Ik ga echt in overdrive, maar het brengt toch zoveel gezelligheid mee. Ik kan daar ontzettend van genieten.

Ik kijk ook altijd uit naar de kerstdagen, al even op voorhand een papiertje trekken met een naam ... Alhoewel ik er niet altijd in slaag om de naam die op mijn papiertje staat 'niet te verklappen'. Vorig jaar was het me weer eens niet gelukt. Totaal niet bewust, maar in een willekeurige

spreek zeg ik dan: "Zou ... dat leuk vinden voor onder de kerstboom?" Tja, dan is het te laat hé! Dus dit jaar werd ik er ondertussen al op gewezen dat ik beter mijn best moet doen deze keer. Dat ga ik dan ook heel zeker proberen.

Ik weet niet wat jullie plannen zijn, maar ik heb van alles gepland. Kerstavond is voor mij en de kinderen traditiegetrouw 'onze pakjesavond'. De kinderen kiezen altijd voor de populaire kersttafel, zijnde gourmet/steengrill. Dat is altijd helemaal oké. Ook al zijn ze niet meer héél klein, het pakjesmoment is voor hen het moment van de avond. Ik denk dat dat op de meeste plaatsen het geval is. Zelfs al zijn ze groot, hun ogen fonkelen nog net hetzelfde als toen ze héél klein waren. Dat is toch een zalig moment.

Het hoeven ook geen grootse dingen te zijn. Als mama weet je wat hen blij maakt. Je pikt al door het jaar dingetjes op die ze aanhalen en tegen dan weer vergeten zijn dat ze dat hadden gezegd. Dat zijn

de kleine gelukjes. We doen dat met de feestdagen, maar ook doorheen het jaar kan je met die kleine gelukjes de mindere dingen die je pad kruisen draaglijker maken. We hebben dat allemaal wel eens.

Laat ons toch voluit genieten van die kleine gelukjes en mooie momenten. Ik ga dat alvast zeker doen. En wat ik zeker niet ga doen, is verklappen welke naam op mijn briefje staat. Wij wensen jullie fijne kerstdagen en een sublieme jaarwisseling! Namens de voltallige redactieraad Ter Heide nieuws.

Na de feestdagen horen we graag alle verhalen over jouw grote en kleine gelukjes voor de volgende uitgave van dit magazine. Alle verhalen zijn zeer welkom bij kari.feys@terheide.be tot en met **17 maart**. Je kan ook steeds terecht bij de leden van de redactieraad:

Genk:

lili.bette@terheide.be

Zonhoven:

valentina.doukhopelnikoff@terheide.be

Borgloon:

cynthia.gilissen@terheide.be

Tongeren:

leon.van.es@terheide.be

P.S.: Herkende jij de persoon op deze foto uit de oude doos of wil je een gokje wagen? Het antwoord zit verstopt in deze Ter Heide nieuws.

Colofon

Ter Heide nieuws

Nr. 4, 2024, verschijnt 4 maal per jaar

Redactieraad:

Kari Feys, Leon Van Es, Cynthia Gilissen, Isabelle Saint-Georges, Lili Bette en Valentina Doukhopelnikoff

Grafische vormgeving:

Gert Vos & Bart Hiemeleers (Gezel)

Verantwoordelijke uitgever:

Nadine Dethier, Klotstraat 125, 3600 Genk

Kantoor afgifte:

Hasselt 1 B-789

Ter Heide campus Genk

Klotstraat 125, 3600 Genk
Tel. 089 32 39 30, Fax. 089 30 62 50

Ter Heide campus Zonhoven

Jacob Lenaertstraat 33, 3520 Zonhoven
Tel. 011 81 94 00

Ter Heide campus Brikhof

Brikhof 68, 3840 Borgloon
Tel. 012 26 08 50

Ter Heide campus Henisberg

Baversstraat 32, 3700 Tongeren
Tel. 012 39 83 80, Fax. 012 39 83 99

Kalender

Pasta- en wijn afhaaldag

21 & 22 februari 2025

Campus Zonhoven, Borgloon, Tongeren

Kienavond Hennisberg

21 maart 2025

Campus Tongeren

Inclusieve bedrijfschallenge

23 mei 2025

Atletiekpiste Zonhoven

Hartelijk welkom